Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 602
Marți 2 februarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

ULTIMA REVIZIE

Mecanizatorii din brigada condusă de tov. Teodor Daria de la S.M.T. Roman, regiunea Bacău, s-au străduit să repare cît mai din vreme utilajul cu care vor lucra în campania de primăvară. Iată-i făcînd o ultimă revizie tractoarelor reparate.

Foto: AGERPRES

Stropiri de iarnă în livadă

Muncitorii din sectorul pomicol al gospodăriei agricole de stat Panciu — regiunea Galați — au executat pînă acum stropiri de iarnă cu ulei horticol, la peste 11.000 de pomi fructiferi.

Inaintea stropitului, muncitorii au făcut și curățitul pomilor de cuiburi de omizi.

Fruntașe la această acțiune sînt secțiile Movilița și Răzoase.

Execută arături adînci

Paralel cu lucrările pentru repararea utilajului agricol, mecanizatorii de la S.M.T. Nănești, regiunea Galați, folosesc din plin zilele frumoase de iarnă pentru a continua executarea arăturilor adînci pe ogoarele unităților agricole cooperatiste deservite. Astfel, pînă zilele trecute, ei au arat încă 150 de hectare la gospodăriile colective „Unirea" din comuna Călieni și „1 Mai" din Nămoloasa-Sat, raionul Liești.

Cele mai frumoase rezultate au fost obținute la aceste lucrări de către mecanizatorii din brigada condusă de tov. Ștefan Bălțatu.

În scopul fertilizării solului

La gospodăria agricolă de stat Cincul din raionul Agnita, regiunea Stalin, o parte din mecanizatori lucrează cu sîrg la repararea utilajului ce va fi folosit în muncile de primăvară. Alții — cum sînt rutieriștii Ion Gavrilă sau Iosif Vraja, folosind zilele frumoase, transportă gunoi de grajd pe terenurile ce au fost arate adînc din toamnă, urmînd ca acesta să fie încorporat în sol o dată cu pregătirea terenurilor ce vor fi însămînțate cu culturi tehnice.

Pînă în prezent, ei au transportat pe cîmp aproape 500 de tone de gunoi de grajd.

Au terminat de reparat tractoarele

Au muncit cu vrednicie mecanizatorii de la gospodăria de stat Voiteni, regiunea Timișoara, pentru a termina repararea tractoarelor într-un timp cît mai scurt. La 27 ianuarie, ei au comunicat Trustului regional Gostat că cele 14 tractoare intrate în reparație sînt acum gata de lucru, recepționate și stocate. Prin recondiționarea unor piese de schimb, ca și datorită faptului că motoarele au fost bine îngrijite în timpul exploatării, s-au economisit 189.000 de lei. In prezent, mecanizatorii din gospodărie — dintre care merită a fi evidențiați tov. Nicolae Kappler, Ștefan Popovici și Jiva Drăghici — zoresc lucrările spre a termina și repararea mașinilor agricole.

Peste 1.500 de tone

Nu au trecut nici trei săptămîni de cînd la cercul agrozootehnic s-a ținut lecția despre folosirea gunoiului de grajd și rezultatele au și început să apară. Pe tarlalele întovărășiților din comunele Cîndești și Rediu au fost cărate peste 1.500 de tone de gunoi de grajd care în primăvară urmează să fie împrăștiat și băgat sub brazdă. Printre fruntașii în această acțiune se numără V. Gh. Axinte, Th. Th. Gîrbea, Gh. Gh. Direa și mulți alții.

TACHE VASILACHE
corespondent

Roadele executării reparațiilor pe parcurs

Este bine cunoscut faptul că S.M.T. Turnișor-Sibiu din regiunea Stalin, încheie întotdeauna reparațiile de iarnă cu mult înainte de vreme. Cu toate acestea în acest an, vestea terminării reparațiilor la acest S.M.T. nu ne-a parvenit încă. Care să fie cauza?

Acestei întrebări ne-a răspuns de curînd tov. ing. Eugen Grigorescu, mecanicul șef al stațiunii. „Pentru noi, spunea tov. Grigorescu, perioada de iarnă nu e de loc mai aglomerată în lucrări de reparații ca orice altă perioadă a anului, aceasta deoarece executăm reparațiile pe parcurs, în tot timpul anului. Iată dar că avînd în atelier 5 tractoare la reparația cărora se lucrează în prezent noi nu am putut comunica terminarea reparațiilor mai de multă vreme. Menționez însă că aceste 5 tractoare au lucrat pînă acum la transportarea sfeclei de zahăr sau la executarea altor lucrări. De altfel, în momentul de față noi realizăm hantri cu aproape toate tractoarele stațiunii, care sînt de mult reparate, ca de altfel și mașinile agricole".

Repararea utilajului pe parcurs, deci desființarea campaniilor de reparații, a permis mecanizatorilor de la S.M.T. Turnișor-Sibiu să nu întrerupă activitatea de producție nici un moment.

Se cuvine a înșira în cîteva rînduri modul cum se desfășoară repararea tractoarelor și mașinilor la această unitate. Atunci cînd un tractor a realizat hantrajul respectiv între două reparații, mecanicul controlor verifică cu de amănuntul organele motorului, transmisia și șasiul tractorului și dacă constată că tractorul respectiv mai poate continua lucrul, dă încuviințarea respectivă. In caz contrar, este introdus în reparație. Adus la atelierul mecanic, tractorul nu zăbovește decît puțin timp, necesar doar pentru schimbarea ansamblelor defectate sau a motorului, căci atunci cînd un tractor este introdus în reparație, în atelier se găsesc motoare și ansamble de rezervă, gata reparate. In acest fel tractorul reparat în timp record intră din nou în brazdă și continuă muncile agricole. Totodată în grija de a economisi cît mai mari sume de bani la reparații, aici se acordă o atenție deosebită recondiționării oricărei piese sau organ de tractor care mai poate fi utilizat. Volumul recondiționărilor? Peste 100 de repere. Aceasta face ca la strungărie și sudură să se lucreze o bună parte din an în două schimburi.

Și acum cîteva din avantajele desființării campaniei de reparații, a executării reparațiilor pe parcurs. Se cuvine a arăta în primul rînd că planul de producție a fost realizat și depășit în fiecare an (în 1959, de pildă, cu toate că stațiunea a lucrat și cu 19 tractoare I.A.R., totuși și a depășit planul cu 3 procente, realizînd în total peste 39.000 hantri). Datorită faptului că parcul de tractoare și mașini s-a menținut în perfectă stare de funcționare în tot cursul anului, stațiunea a reușit să execute toate ogoarele de toamnă în unitățile cooperatiste deservite. Pe de altă parte, prețul de cost a cunoscut o însemnată reducere. In 1959 hantrul la reparații a costat numai 33 lei față de 44 lei planificat, iar la carburanți numai 15,50 lei față de planul de 20 lei.

Mecanizatorii de aici sînt hotărîți ca și în acest an să obțină succese de seamă pe linia depășirii planului de producție și a reducerii continue a prețului de cost. Ei au și început să traducă hotărîrea lor în fapt.

L. ION

PREOCUPĂRI DE SEZON

Lucrări în livezi

Timpul prielnic de muncă din luna ianuarie a fost folosit din plin de către muncitorii și tehnicienii din sectorul pomicol al secției I a gospodăriei de stat din Leordeni, raionul Topoloveni, pentru executarea muncilor în livezi. In lucrările de întreținere, s-a ținut seamă de experiența și rezultatele anului trecut, cînd pe 212 hectare de pomi s-au făcut în cele mai bune condiții tăieri de regenerare, curățiri de uscături, mușchi, licheni, frunze și fructe uscate, în care se cuibăresc de obicei diferiți dăunători. Totodată s-au executat arături și fertilizarea solului cu îngrășăminte naturale și chimice precum și cinci stropiri contra bolilor și dăunătorilor pomilor. La Suseni, de pildă, unde livada de pruni, în suprafață de o sută de hectare, a dat o depășire de producție de 80 la sută, s-au aplicat, anul trecut, 39 de tone de îngrășăminte azotoase și fosfatice.

Anul acesta, muncitorii și tehnicienii secției I în frunte cu șeful secției, tovarășul Dumitru Bahrim, și-au luat angajamentul să producă peste plan 12 vagoane de fructe și să reducă prețul de cost cu 3 la sută.

Indeplinirea acestui angajament nu este posibilă decît printr-o temeinică îngrijire a livezilor, lucru pe care muncitorii și tehnicienii secției îl execută cu multă tragere de inimă. Intre brigăzi a început o susținută întrecere socialistă. La Suseni, brigada a IV-a a lui Octavian Marinescu și la Leordeni, brigada I-a a lui Vasilică Constantin au terminat toate lucrările la zi, ca și primul stropit cu ulei horticol, continuînd să execute arături în care au și fost incorporate 100 de tone de îngrășăminte naturale, din cele 250 planificate.

In același timp, în livada tînără de 22 hectare s-au executat tăieri de formare a coroanei, primul stropit și continuă arătura în care se încorporează îngrășăminte naturale. Fruntași în campania de curățire și stropire a livezilor sînt Enache Ion, Gioacăr Dumitru și Toma Marin din echipa lui Bogdan Ștefan, care și-au depășit planul de muncă cu peste 50 la sută.

— Avem noroc de o vreme minunată și de aceea orice clipă o folosim din plin și sîntem siguri că ne vom depăși angajamentul pe care ni l-am luat, m-a asigurat la despărțire șeful secției.

★

In cursul lunii trecute, colectiviștii, întovărășiții și o bună parte din țăranii muncitori cu gospodărie individuală din raionul Găiești au continuat lucrările în cîmp și livezi, condiționarea semințelor și reparațiile uneltelor agricole ce vor fi folosite în campania de primăvară.

Astfel, au fost curățați de omizi, uscături, mușchi și licheni și stropiți contra dăunătorilor și bolilor mii de pomi fructiferi. Cea mai mare cantitate de îngrășăminte naturale a fost cărată de colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din Bugureni și întovărășiții din comuna Șuța. S-au cărat pe cîmp 2334 tone de gunoi de grajd și s-au făcut arături pe mai bine de 30 ha. Numai în comunele Hulubești și Sudești au fost stropiți peste 1.800 de pomi. De asemenea, s-au condiționat 30.000 kg. semințe, iar cele 35 de semănători, 44 tricare, 11 selectoare, mii de pluguri și alte unelte agricole sînt de pe acum revizuite și reparate.

I. TERBESCU
și
C. VASIA

Cu aparatul de fotografiat la G. A. S. „30 Decembrie"

In aceste zile la G.A.S. „30 Decembrie" din bazinul de aprovizionare al Capitalei se muncește cu sîrg în vederea obținerii unor cantități cît mai mari de produse alimentare necesare oamenilor muncii.

In fotografia nr. 1 muncitorii din brigada condusă de tov. Georgeta Bălănescu, lucrează la amenajarea răsadnițelor.

In sera gospodăriei roșiile au crescut ca în toiul verii; muncitorii Niculae Roșca și Petre Iliescu culeg roșiile ce vor fi trimise în piețe — așa cum se vede în fotografia nr. 2.

Ingrijitorii fruntași Ion Voicu și soția lui Elisabeta servesc porcilor rația de dimineață (fotografia nr. 3).

In această unitate este mult dezvoltat și sectorul avicol; în fotografia nr. 4 o vedem pe tov. Maria Lazăr în mijlocul păsărilor pe care le îngrijește.

Foto: AGERPRES

Sosirea la Moscova a delegației Partidului Muncitoresc Romîn la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste ale Europei cu privire la schimbul de experiență în dezvoltarea agriculturii

MOSCOVA 30 (Agerpres). — Sîmbătă dimineața a sosit la Moscova delegația Partidului Muncitoresc Romîn la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste ale Europei cu privire la schimbul de experiență în dezvoltarea agriculturii.

Delegația este compusă din tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației, Chivu Stoica, Alexandru Moghioroș, Alexandru Bîrlădeanu, Ion Cozma.

La gara Kiev delegația a fost întîmpinată de tovarășii Averki Aristov, membru al Prezidiului C. C. al P.C.U.S., secretar al C.C. al P.C.U.S., Viktor Ciuraev, șeful secției organelor de partid a C.C. al P.C.U.S. pentru republicile unionale și de alte persoane oficiale.

Delegația a fost de asemenea întîmpinată de Mihail Dalea, ambasadorul R. P. Romîne la Moscova.

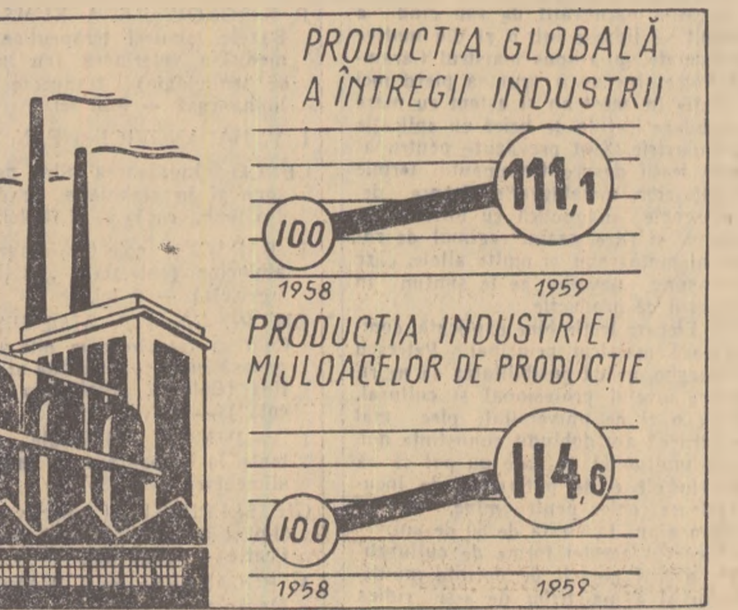
Delegația Partidului Muncitoresc Romîn a fost primită de tovarășul N. S. Hrușciov

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 ianuarie, tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit delegația Partidului Muncitoresc Romîn la Consfătuirea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste ale Europei cu privire la schimbul de experiență în dezvoltarea agriculturii — pe tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, Alexandru Bîrlădeanu, membru al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, și a avut cu ei o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

La convorbire a fost de față A. A. Epișev, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R. P. Romînă.

BILANȚUL UNUI AN DE MARI REALIZĂRI

Ca bun gospodar, poporul nostru a făcut recent bilanțul unui an de muncă în fabrici și pe ogoare, în institutii de știință și cultură. Comunicatul Direcției Centrale de Statistică, dat de curînd publicității, arată că anul 1959 ne-a fost plin de mari realizări, că am parcurs o nouă și însemnată distanță pe drumul însuflețitor al construirii socialismului.

Succese de seamă au fost înregistrate de către toate sectoarele de activitate și în primul rînd de către industrie — ramură conducătoare a economiei naționale. Luată în ansamblul său, industria socialistă și-a îndeplinit planul producției globale în proporție de 102,3 la sută. Față de 1958, producția întregii industrii a crescut în 1959 cu 11,1 la sută. O creștere și mai însemnată a obținut industria care produce mijloace de producție; ea a depășit nivelul anului anterior cu 14,6 la sută. Această creștere e o dovadă a faptului că partidul și guvernul traduc în viață cu consecvență politica leninistă de industrializare socialistă a țării, dezvoltînd cu precădere industria grea și în special pivotul ei — industria constructoare de mașini.

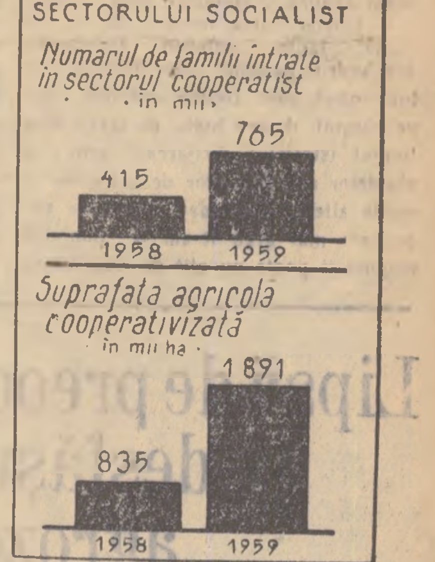
Pe baza dezvoltării industriei grele, partidul și guvernul îmbunătățesc neîncetat înzestrarea tehnico-materială a tuturor ramurilor economiei naționale. In 1959, totalul investițiilor a fost de circa 17,5 miliarde lei, adică cu 17 la sută mai mare decît în 1958. Ca urmare a acestui fapt, au fost construite și date în funcțiune noi și importante capacități de producție. Anul trecut s-a produs de peste 5 ori mai mult oțel decît în 1938, an de vîrf al producției industriale în timpul regimului burghezo-moșieresc.

Impresionantă este creșterea înregistrată anul trecut la producția de tractoare, pluguri de tractor și îngrășăminte chimice. Astfel, față de 1958, în 1959 s-au produs cu 57 la sută mai multe tractoare și cu 80 la sută mai multe îngrășăminte. In măsură corespunzătoare a crescut gradul de mecanizare și chimizare a agriculturii. Intre altele, agricultura a primit în cursul anului trecut încă 7.100 de tractoare fizice, 6.440 de semănători mecanice, 4.380 de cultivatoare, 3.340 de combine tractate pentru păioase.

Transformarea socialistă a agriculturii, sporirea gradului de mecanizare, electrificare și chimizare a lucrărilor agricole, precum și hărnicia oamenilor muncii de pe ogoare au dus la creșterea producției vegetale și animale. Comunicatul Direcției Centrale de Statistică se oprește pe larg asupra succeselor obținute în agricultură ocupîndu-se, în primul rînd, de extinderea sectorului socialist care, la sfîrșitul lui 1959, cuprindea în unități agricole cooperatiste 73,5 la sută din totalul familiilor țărănești și deținea 73 la sută din suprafața arabilă a țării. In 1959 în unitățile agricole cooperatiste au intrat 765.000 de familii cu 1.891.000 de hectare, față de 415.000 de familii cu 835.000 de ha. intrate în 1958.

Anul trecut volumul lucrărilor executate mecanic a crescut cu 36 la sută în unitățile agricole cooperatiste și cu 48 la sută în gospodăriile agricole de stat.

Deși condițiile climatice nu au fost la fel de favorabile în decursul întregului an și în toate regiunile țării, s-au obținut — ca rezultat al aplicării unei agrotehnici superioare — 4 milioane de tone de grîu, 5,7 milioane de tone de porumb, 3,4 milioane de tone de sfeclă de zahăr și 0,529 milioane tone de floarea-soarelui. Sarcina de a acoperi în următorii ani nevoile de zahăr și ulei ale populației, sarcină trasată de plenara C.C. al P.M.R.

din noiembrie 1958, a fost îndeplinită într-un singur an. Ca urmare a sporirii producției la cele două culturi, în 1959 s-au pus în consum cu 20 la sută mai mult ulei și cu 29 la sută mai mult zahăr ca în 1958.

Și în 1959 gospodăriile agricole de

(Continuare în pag. 4-a)

NOI OGOARE UNITE

Alte familii au intrat în gospodăria colectivă

Convinși că munca în comun dă roade mai bogate, tot mai mulți țărani muncitori din comuna Codlea, regiunea Stalin, se alătură colectiviștilor din gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie", de aici.

In adunarea generală ținută nu de mult colectiviștii din Codlea au aprobat 53 de cereri de intrare în gospodărie.

Printre noii colectiviști se numără și Gheorghe Badiu cu 5 ha., Gheorghe Șerban cu 5 ha., Pascu Nicolae cu 6 ha., Coconete Nicolae cu 5 ha. și alții.

PETRE CAPAȚINA
corespondent

A 99-a din regiunea Suceava

De curînd, în comuna Bucecea, regiunea Suceava, 127 de familii de țărani muncitori întovărășiți s-au unit într-o gospodărie colectivă căreia, în cinstea celei de a 101-a aniversări a Unirii Țărilor Romîne, i-au dat numele de „Unirea".

Țăranii muncitori din Bucecea, s-au convins pe deplin de foloasele muncii în comun vizitînd gospodăria colectivă, din comuna Roma. Aci, ei au văzut între altele construcțiile, fermele și magaziile și au luat cunoștință că în 1959, gospodăria a obținut în medie 1.915 kg. grîu, 3.100 kg. porumb, 1.530 kg. floarea-soarelui la ha. Mulți dintre vizitatori au mers pe la casele unor colectiviști ca: Niculae Husachi, Gheorghe Pînzaru, Gheorghe Adumitricesei și alții, care au explicat cum muncesc ei și ce foloase le-a adus gospodăria colectivă. La Bucecea noii colectiviști și-au unit 305 hectare, 29 cai, 28 cărute etc. Aceasta este cea de a 99-a gospodărie colectivă din regiunea Suceava.

Gospodăria colectivă „Flacăra"

Muncind în cadrul întovărășirii, numeroși țărani muncitori din satul Dumbrăveni, comuna Gîrceni-Negrești, regiunea Iași, și-au dat seama ca munca în comun înseamnă de fapt recolte bogate și venituri mari. Vizitînd gospodăriile colective din Vovriești, Pungești și altele, întovărășiții din Dumbraveni au hotărît să se unească într-o gospodărie colectivă pe care au numit-o „Flacăra". In noua gospodărie colectivă inaugurată zilele trecute au intrat trei sferturi din numărul familiilor de întovărășiți din sat. In cadrul adunării de constituire au mai înaintat cereri de înscriere încă nouă familii de țărani muncitori.

Comune în întregime cooperativizate

Ca urmare a muncii de lămurire desfășurată de către agitatori asupra foloaselor muncii în comun de curînd comuna Stejeștii de jos, regiunea Pitești, a fost complet cooperativizată. In această comună există în prezent o gospodărie colectivă și 4 întovărășiri.

Tot de curînd s-a terminat și cooperativizarea agriculturii în comunele Zlătărei și orașul Drăgășani din aceeași regiune.

„Foarte bine!"

Studenţii anului II de la facultatea de agricultură a Institutului agronomic din Craiova s-au pregătit temeinic pentru examenele din sesiunea de iarnă. Tovarăşul conferenţiar Gh. Stancoveanu şi asistentul Eugen Drescă sînt mulţumiţi: studenţii Jiblea Gh., Fulga C-tin şi Preda Ion din grupa 140 au răspuns foarte bine la examen.

Foto: AGERPRES

La universitatea populară

In fiecare vineri după amiază, la sfîrşitul lucrului, muncitorii centrului mecanic agricol din Roşiorii de Vede, tineri şi vîrstnici devin pentru două ore studenţi sîrguincioşi. Emoţiile începutului au trecut — căci cursurile universităţii populare au început de peste două luni de zile. S-a statornicit acum un interes viu, crescînd, o sete de a cunoaşte tulburător de emoţionantă şi adîncă. După mulţi ani de zile, unii după treizeci sau patruzeci de ani de cînd au isprăvit şcoala şi au plecat băieţani buni şi neştiutori să înveţe meserie, azi oameni în pragul bătrîneţii vin din nou în faţa profesorilor, pe băncile şi în laboratoarele în care cu cîteva ore înainte au învăţat poate propriii lor copii. Dar şi vîrstnicii ştiu să preţuiască o oră de fizică, de biologie, de economie politică. Inceputul a fost mai greu, lecţiile parcă cereau multe cunoştinţe mai vechi, pînă şi băncile parcă nu erau prea la îndemîna vîrstei. Mecanicul Plopeanu Alexandru, un om trecut de 40 de ani, mi-a mărturisit, cu sinceritate impresiile sale despre această formă de culturalizare. „La început nu prea aveam chef de lecţii, de şcoală. Mi se părea drum lung pînă la liceu — unde se ţin adesea lecţiile deşi în mod obişnuit fac acest drum. Nu-mi era la îndemînă la vîrsta mea. Curînd a trebuit să recunosc că e o activitate bună. Folosim chibzuit timpul şi-l în favoarea noastră. Aflu lucruri din biologie pe care nu le-am putut explica şi cunoaşte pînă acum"

— Universitatea noastră îţi dă nu îţi la, adăugă maistrul Amarandei Alexandru. Absolut toate lecţiile au fost interesante. Despre apariţia vieţii pe pămînt, despre lupta de clasă de-a lungul istoriei, dirijarea activă a plantelor şi animalelor de către om şi multe altele, ne-au dat cunoştinţe noi pe care mai greu le-am fi dobîndit singuri şi poate nu atît de clar. Profesorii noştri ne-au pus la dispoziţie laboratorul şcolii medii. Aici la lecţii vedem exponate, planşe, proiecţii de diafilme. Cum pot să nu fie mulţumiţi muncitorii noştri de o asemenea activitate folositoare.

Că universitatea populară se bucură de un binemeritat prestigiu în rîndul muncitorilor de la centrul mecanic o dovedeşte frecvenţa bună a celor peste 80 de înscrişi, cuvintele entuziaste ale acestora.

— Mi-a părut atît de rău cînd a trebuit să lipsesc într-o zi din motive întemeiate, mi-a spus maistrul Caramfil Petre. Nu aş fi vrut să pierd nici o lecţie în acest an şi aştept cu mare nerăbdare lecţiile de fizică cu aplicaţie în industrie. Sînt prevăzute pentru atunci lecţii despre tratamentul termic al aliajelor, metalografie, despre defectoscopie magnetică cu ultrascurte, raze X şi raze gama, regimul de rodaj al motoarelor şi multe altele, care corespund nevoilor ce le simţim în procesul de producţie.

— Fiecare lecţie bine explicată, completează maistrul principal Petrescu Gheorghe, ne dă posibilitatea să ne ridicăm nivelul profesional şi cultural. După o zi de universitate plec mai mîndru că am dobîndit cunoştinţe noi, cu o mulţumire pe care nu pot să v-o descriu cît e de puternică, de încurajatoare, chiar pentru mine, un om care a ajuns la vîrsta de 50 de ani.

Succesul acestei forme de culturalizare a fost hotărît de dorinţa muncitorilor şi a maiştrilor de a-şi ridica nivelul de cultură generală şi de specialitate. Universitatea populară de pe lîngă centrul mecanic din Roşiori îşi îndeplineşte cu fiecare săptămînă menirea. Şi dacă este aşa, nu putem încheia fără a sublinia cît de mulţumiţi sînt auditorii de lectorii lor, sîrguincioşi profesori, activişti de partid şi ingineri.

C. LUCIAN

S-a făcut lumină-n sat!...

Pentru tineretul din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea Bucureşti, căminul cultural este cel mai bun mijloc de recreiere şi culturalizare. Majoritatea tinerilor din această comună ştiu să-şi petreacă cît mai plăcut serile de iarnă. Pînă seara tîrziu la biblioteca sătească tinerii citesc cărţi în sala de lectură îmbogăţindu-şi cunoştinţele. Mulţi utemişti vin şi-şi pregătesc aici lecţiile pentru învăţămîntul politic. Alţii, în aceste seri de iarnă participă activ la diferite forme de activitate artistică !...

Utemistul şi candidatul de partid Ionel Bădici, directorul căminului cultural, un bun organizator al muncii culturale, a pus bazele unei susţinute şi bogate activităţi artistice. Peste 30 de tineri şi tinere, utemişti, fii de ţărani muncitori participă la aceste forme artistice, în echipa de teatru, de dansuri, brigada artistică, ca solişti vocali şi instrumentali.

Viaţa nouă a satului cu transformările şi realizările sale este oglindită în repertoriul echipelor artistice sub diferite aspecte.

Echipa de dansuri a pregătit două suite de dansuri specifice locului ca: Ghimpele, Pomuleţul, Ariciul, Floricica şi altele. Brigada artistică a pregătit un spectacol intitulat „S-a făcut lumină-n sat" !.. care este axat pe transformarea socialistă a agriculturii. Acest spectacol va fi prezentat atît la căminul cultural din comună cît şi în celelalte comune din raion.

In acelaşi timp la căminul cultural soliştii vocali şi instrumentali au pregătit un concert intitulat „Pe aripile cîntului", care cuprinde un repertoriu bogat din cîntecele satului şi raionului Zimnicea. Acest concert este prezentat alternativ cu spectacolul brigăzii artistice.

ION TRIFU
corespondent

Cărţi noi apărute în Editura Agro-Silvică de stat

*** „Calendarul Ţărănimii Muncitoare" pe anul 1960 — 10 lei.

T. MUREŞAN şi S. VOINEA: Tehnica producerii seminţei la porumbul dublu hibrid — 2,40 lei.

A. SĂVULESCU şi Colectiv: Bolile, dăunătorii şi buruienile din culturile de porumb şi combaterea lor — 4,75 lei.

M. BOTZAN: Culturi irigate — 16,30 lei.

M. BULBOACĂ: Cultura ciupercilor comestibile ed. II-a — 5,10 lei.

P. S. IONOV şi S. A. KUMSIEV: Bazele tehnicei terapeutice în medicina veterinară (cu noţiuni de semiologie) traducere din limba rusă — 9,90 lei.

I. V. HADANOVICI şi F. N. IANCENCO: Ingrăşarea oilor pe păşune şi în stabulaţie (traducere din limba rusă) — 1,70 lei.

I. BARAC şi colectiv: Ingrijirea albinelor (colecţia „Biblioteca agricolă") — 2 lei.

GH. POSEA şi P. STOENESCU: Cum să transformăm oile cu lînă groasă în oi cu lînă fină şi semifină (Colecţia „Biblioteca agricolă") — 1,25 lei.

I. V. IVANOV: Materiale rezistente la coroziunea în industria alimentară — 29,50 lei.

GH. SLEPEANU şi colectiv: Maşini şi instalaţii folosite în vinificaţie — 17,50 lei.

A. BOCANCEA şi I. VANCEA: Mecanizarea complexă în fermele zootehnice — 18,40 lei.

N. BRIA şi GH. MANIŞOR: Exploatarea raţională a maşinilor de semănat — 5,50 lei.

Lucrările se pot procura de la toate librăriile din ţară sau contra ramburs de la librăria „Cartea prin poştă" din Bucureşti, str. Biserica Enei nr. 16.

NOI CASE DE NAŞTERE

In comuna Veliş, raionul Huedin, s-a inaugurat un dispensar medical de circumscripţie cu staţionar, casă de naşteri şi sală de consultaţii.

In anul 1959, în regiunea Cluj, au mai fost construite şi date în funcţiune dispensare medicale la Valea Ierii, Ciuruleasca, Rişca şi s-au amenajat 16 noi case de naşteri.

★

In comunele Vereşti, Semenea, Hodrodniceni din regiunea Suceava s-au inaugurat de curînd noi case de naşteri. Acum 15 ani în satele şi comunele regiunii Suceava nu exista nici o casă de naşteri. In prezent, în cuprinsul regiunii au fost construite şi amenajate 129 case de naşteri.

Pentru îmbunătăţirea continuă a activităţii sindicatelor noastre

In zilele de 25 şi 26 ianuarie a avut loc plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă.

Plenara a discutat concluziile Prezidiului C.C.S. asupra definitivării măsurilor adoptate de plenara Consiliului Central al Sindicatelor din august 1958 privitoare la îmbunătăţirea muncii organizatorice a sindicatelor din ţara noastră. De asemenea plenara a discutat bugetul C.C.S. pe 1960 şi măsurile pentru realizarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe 1960.

In expunerea prezentată la această plenară de către tovarăşul Gheorghe Apostol, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor, precum şi în dezbaterile ce au avut loc, s-a arătat că în urma aplicării în mod experimental a hotărîrilor plenarei C.C.S. din august 1958, sindicatele noastre îmbunătăţindu-şi activitatea, au adus o contribuţie sporită la mobilizarea oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră. Acest lucru confirmă justeţea măsurilor luate de către plenara C.C.S. din august 1958, privind îmbunătăţirea permanentă a activităţii organizatorice a sindicatelor, care să corespundă pe deplin rolului tot mai important pe care îl are mişcarea noastră sindicală în etapa actuală de construire a socialismului.

Vorbind despre măreţele realizări ale regimului democrat-popular, tovarăşul Gheorghe Apostol a arătat că ele constituie un prilej de justificată mîndrie pentru clasa noastră muncitoare pentru întregul popor muncitor; ele confirmă pe deplin justeţea politicii partidului nostru, de construire a socialismului, pe care oamenii muncii o consideră drept propria lor politică şi pentru înfăptuirea căreia luptă cu entuziasm.

Dintr-o ţară cu o industrie slab dezvoltată şi cu o agricultură înapoiată, în care bîntuiau foametea, şomajul şi neştiinţa de carte, Romînia s-a transformat într-o ţară cu o industrie socialistă puternică şi o agricultură înfloritoare în plină transformare socialistă.

Ca urmare a dezvoltării economiei, partidul şi guvernul urmărind cu consecvenţă ridicarea continuă a bunăstării poporului muncitor, în anul 1959 au luat noi măsuri în acest sens. Aplicarea măsurilor adoptate de plenara C.C. al P.M.R. din iulie 1959 privind creşterea salariilor tuturor categoriilor de salariaţi, creşterea pensiilor şi reducerea impozitelor pe salarii şi a preţurilor de vînzare a unui însemnat număr de produse de consum, a dus la o nouă creştere a nivelului de trai material şi cultural al celor ce muncesc.

Rolul hotărîtor în înfăptuirea marilor succese pe drumul construirii socialismului în patria noastră l-a avut întreg poporul muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, care, sub conducerea înţeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, a obţinut realizări tot mai mari în domeniul creşterii permanente a producţiei şi productivităţii muncii, reducerii preţului de cost şi îmbunătăţirii calităţii produselor.

La aceste mărete realizări o contribuţie însemnată au adus şi sindicatele noastre. Ele au mobilizat mult mai activ masele de muncitori, ingineri şi tehnicieni în întrecerea socialistă şi au adus un aport important la mai buna organizare a consfătuirilor de producţie. Sindicatele s-au preocupat cu simţ de răspundere de nevoile social-culturale ale oamenilor muncii, de îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de muncă şi de trai ale celor ce muncesc.

Oamenii muncii din ţara noastră au luat cunoştinţă cu mare satisfacţie de hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 cu privire la dezvoltarea economiei naţionale pe anul 1960 manifestîndu şi hotărîrea de a munci cu tot entuziasmul pentru traducerea lor în viaţă.

Vorbitorul s-a ocupat, în continuare, de sarcinile de mare răspundere ce revin sindicatelor în mobilizarea oamenilor muncii la lupta pentru înfăptuirea măreţelor obiective ale planului de stat. Sindicatele au datoria de a dezvolta întrecerea socialistă pornită încă din primele zile ale anului pentru obţinerea de noi realizări în producţie

Intrecerea socialistă trebuie orientată spre obiectivele principale ale planului de producţie: creşterea producţiei şi productivităţii muncii, reducerea preţului de cost şi a consumurilor specifice de materii prime şi materiale, folosirea completă a capacităţilor de producţie, îmbunătăţirea calităţii produselor şi realizarea de economii peste sarcinile de plan.

Comitetele sindicale trebuie să stimuleze spiritul inventiv al muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor pentru rezolvarea celor mai importante probleme ale producţiei, să ajute inovatorii şi raţionalizatorii în elaborarea de invenţii, inovaţii, raţionalizări şi să sprijine înfăptuirea măsurilor tehnico-organizatorice care să asigure aplicarea acestora în procesul de producţie.

Sindicatelor le revine sarcina de a lua măsuri organizatorice pentru extinderea largă a metodelor înaintate de muncă, a procedeelor tehnologice şi de organizare a producţiei, care s-au dovedit că au cea mai mare eficacitate economică. Această problemă de mare însemnătate pentru economia naţională trebuie să fie în centrul atenţiei tuturor organelor şi organizaţiilor sindicale.

In expunerea sa tovarăşul Gheorghe Apostol a arătat că înaintarea victorioasă a ţării noastre pe calea construirii socialismului, amploarea crescîndă a construcţiei economice şi culturale, ridicarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii şi dezvoltarea iniţiativei lor creatoare au pus în faţa sindicatelor noastre, educate de partid în spiritul ideologiei marxist-leniniste, sarcina de a şi îmbunătăţi continuu activitatea organizatorică şi educativă, stilul şi metodele de muncă potrivit condiţiilor specifice fiecărei etape.

Preocupîndu-se permanent de traducerea în viaţă a indicaţiilor Congresului al II-lea al partidului, Consiliul Central al Sindicatelor a luat în perioada anilor 1956—1958 o serie de măsuri care au dus la îmbunătăţirea activităţii sindicatelor. In plenara sa din august 1958 C.C.S. a hotărît aplicarea în mod experimental a unor importante măsuri privind îmbunătăţirea activităţii organizatorice a sindicatelor. S-au lărgit atribuţiile comitetelor sindicale din întreprinderi, instituţii şi comune, s-au desfiinţat toate verigile intermediare ale sindicatelor pe ramuri, iar C.C. ale sindicatelor li s-au stabilit atribuţiuni privind numai problemele specifice de ramură, pentru ca astfel să poată aduce o contribuţie sporită la rezolvarea problemelor specifice ramurii respective, s-au creat consiliile sindicale raionale şi regionale care să asigure îndrumarea, coordonarea şi controlul activităţii tuturor organizaţiilor sindicale din raza lor de activitate.

Cu toate că de la aplicarea experimentală a acestor măsuri a trecut numai un an şi patru luni, activitatea organizatorică, stilul şi metodele de muncă ale sindicatelor s-au îmbunătăţit în mod simţitor.

Consiliul Central al Sindicatelor, conducînd direct organizaţiile sindicale din întreprinderi şi instituţii prin consiliile sindicale regionale şi raionale, s-a apropiat şi mai mult de masa membrilor de sindicat, cunoaşte şi rezolvă mai operativ problemele ce preocupă organizaţiile sindicale, urmăreşte nemijlocit rezultatul aplicării hotărîrilor şi directivelor sale. De asemenea, Consiliul Central al Sindicatelor prin Comitetele Centrale ale sindicatelor pe ramură, rezolvă cu rezultate bune problemele cu caracter specific de ramură.

Consiliile sindicale regionale şi raionale asigură cu competenţă îndrumarea, coordonarea şi controlul activităţii organizaţiilor sindicale din raza lor de activitate. In perioada de experimentare ele au organizat numeroase schimburi de experienţă pentru cunoaşterea şi răspîndirea metodelor înaintate în producţie şi a experienţei pozitive din activitatea organelor şi organizaţiilor sindicale.

Comitetele Centrale ale sindicatelor, acţionînd în baza atribuţiilor stabilite de plenara C.C.S. din august 1958, au putut aduce o contribuţie substanţială la elaborarea planurilor anuale şi de perspectivă privind dezvoltarea economică a ramurii respective şi la elaborarea măsurilor tehnico-organizatorice care să asigure îndeplinirea acestor planuri. De asemenea Comitetele Centrale ale sindicatelor au participat activ la elaborarea măsurilor de îmbunătăţire a normării muncii şi a elementelor sistemului de salarizare şi premiere, la stabilirea normelor cu privire la protecţia şi tehnica securităţii muncii. Un exemplu concludent al îmbunătăţirii activităţii Comitetelor Centrale ale sindicatelor îl constituie contribuţia lor la elaborarea şi aplicarea reţelelor tarifare şi regulamentelor de premiere pe baza hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din iulie 1959, la elaborarea, defalcarea şi prelucrarea planului de stat pe anul 1960, la organizarea consfătuirilor privind problemele cooperării între întreprinderi.

Comitetele sindicale din întreprinderi şi instituţii rezolvă mai bine sarcinile ce le revin, manifestă iniţiativă şi răspundere în mobilizarea membrilor de sindicat la traducerea în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului, a hotărîrilor şi directivelor C.C.S. Multe din ele organizează cu rezultate bune întrecerea socialistă, consfătuirile de producţie şi răspîndirea experienţei înaintate în producţie. Obiectivele întrecerii sînt mai concrete şi legate de situaţia existentă la fiecare loc de muncă. Comitetele sindicale aduc o contribuţie însemnată la educarea muncitorilor şi funcţionarilor, la ridicarea continuă a conştiinţei lor socialiste, se preocupă cu grijă de îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de muncă şi de viaţă ale membrilor de sindicat. Dările de seamă în faţa membrilor de sindicat asupra felului cum se realizează prevederile contractului colectiv, cum gospodăresc fondurile de asigurări sociale şi bugetul sindical, sînt prezentate cu mai multă regularitate.

★

Pe baza experienţei pozitive cîştigate în perioada de experimentare a măsurilor luate de plenara din august 1958 plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din 25—26 ianuarie a hotărît definitivarea măsurilor cu privire la îmbunătăţirea activităţii organizatorice.

Aşa cum prevede hotărîrea plenarei, se înfiinţează sindicate pe întreprinderi, instituţii, G.A.S., S.M.T., comune şi pe grupe de întreprinderi sau instituţii din aceeaşi ramură.

Sindicatele se vor reuni în Uniuni ale sindicatelor din ramura de producţie respectivă. Comitetele Centrale ale Uniunilor se vor ocupa de problemele specifice de ramură, în domeniul producţiei, salarizării şi normării muncii, tehnicii şi securităţii muncii.

De asemenea, ca şi pînă acum, Uniunile vor reprezenta sindicatele din ramura respectivă în Uniunile Internaţionale Sindicale (Departamente Profesionale ale F.S.M.), vor întreţine şi dezvolta relaţiile cu sindicatele similare din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară, precum şi cu organizaţiile sindicale din ţările capitaliste şi coloniale

Consiliile sindicale regionale vor îndruma, coordona şi controla activitatea tuturor organelor şi organizaţiilor sindicale de pe teritoriul regiunilor respective.

In oraşe şi centre industriale se vor înfiinţa Consilii locale ale sindicatelor care vor îndruma, coordona şi controla întreaga activitate a sindicatelor din oraşul sau centrul industrial respectiv, a sindicatelor din S.M.T., G.A.S. şi a celor din comunele care gravitează spre oraşul sau centrul industrial în care îşi are sediul Consiliul local al sindicatelor

Plenara lărgită a C.C.S. din 25-26 ianuarie 1960 a apreciat că îmbunătăţirea structurii organizatorice a sindicatelor va duce la întărirea legăturilor lor cu masele de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari. „Legătura cu masele — ne învaţă Lenin — adică cu imensa majoritate a muncitorilor (şi apoi a tuturor oamenilor muncii), constituie cea mai importantă şi fundamentală condiţie a succesului oricărei activităţi a sindicatelor. Nu este de-ajuns să lămureşti, să aminteşti, să confirmi acest adevăr, el trebuie consfinţit pe plan organizatoric în întreaga structură organizatorică a sindicatelor şi în munca lor de zi cu zi"

Aplicarea în viaţă a hotărîrilor adoptate de plenară va mări mult capacitatea organizatorică şi educativă a sindicatelor noastre, le va determina să cunoască şi să rezolve mai bine problemele economice şi de producţie, să desfăşoare o activitate mai calificată în domeniul muncii cultural-educative de masă şi le va crea posibilitatea să se ocupe cu toată grija de condiţiile materiale şi culturale ale celor ce muncesc, va ridica nivelul activităţii sindicatelor corespunzător cu cerinţele actuale ale construcţiei victorioase a socialismului în scumpa noastră patrie.

Plenara a subliniat că adunările generale şi conferinţele sindicale de dări de seamă şi alegeri din acest an se vor desfăşura sub semnul participării active şi creatoare a oamenilor muncii la realizarea sarcinilor ce decurg din hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 pentru a obţine în cinstea Congresului al III-lea al P.M.R. noi realizări în toate domeniile de activitate

Sarcina tuturor organelor sindicale, a fiecărui activist sindical este de a munci cu simţ de răspundere pentru a face ca alegerile sindicale din acest an să determine ca în activitatea organelor conducătoare ale organizaţiilor sindicale să se aplice din ce în ce mai bine principiul muncii colective în studierea şi rezolvarea problemelor muncii sindicale, să participe activ la elaborarea hotărîrilor şi la traducerea lor în viaţă, să dezvolte critica şi autocritica şi să activizeze şi mai mult masa membrilor de sindicat în vederea întîmpinării celui de al IV-lea Congres General al Sindicatelor care va avea loc în a doua jumătate a acestui an, cu noi succese în dezvoltarea economiei şi culturii.

Sindicatele noastre vor participa activ şi de acum înainte la acţiunile Federaţiei Sindicale Mondiale pentru întărirea solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii de pretutindeni, pentru pace şi progres social.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor a asigurat Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn că sindicatele din ţara noastră vor fi şi în viitor ajutorul devotat, de nădejde, al partidului nostru în opera de construire a socialismului în scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă.

Lipsă de preocupare faţă de organizarea şi desfăşurarea învăţămîntului agrozootehnic de masă

In raionul Rădăuţi au fost organizate 42 cercuri de învăţămînt agrozootehnic. Acestea şi-au început activitatea între 15—20 decembrie 1959, în multe locuri obţinîndu-se rezultate bune în desfăşurarea cercurilor, ceea ce dovedeşte interesul crescînd al ţăranilor muncitori pentru a acumula cît mai multe cunoştinţe despre cultura plantelor şi creşterea animalelor.

Desigur aceste rezultate ar fi fost şi mai bune dacă după această dată, secţia agricolă nu şi-ar fi redus controlul asupra învăţămîntului agrotehnic, limitîndu-se numai la luarea datelor statistice telefonic sau în scris asupra frecvenţei cursanţilor şi numărului de lecţii ţinute. Şeful secţiei, tovarăşul ing. Spînu, precum şi ceilalţi ingineri din cadrul secţiei nu s-au preocupat îndeaproape de felul cum se desfăşoară lecţiile.

Cu toate că instrucţiunile Ministerului Agriculturii arată clar că fiecare cerc trebuie să aibă o tematică specifică condiţiilor locale de producţie şi pedoclimatice, secţia agricolă raională nu s-a preocupat de această problemă. Secţia nu a cercetat tematica şi nici programul de desfăşurare a cursurilor. Tovarăşul ing. Brădăţeanu afirmă că nici întocmirea unui program de ţinere a lecţiilor la cercuri nu e posibilă, întrucît nu poate fi fixată data ţinerii lecţiilor. Această afirmaţie este însă dezminţită de realităţile de pe teren. Astfel, lectorul cercului din comuna Grăniceşti, de pildă, a programat lecţiile în fiecare marţi, orele 16, tov. Crăiniceanu, lectorul cercului agrozootehnic din comuna Satu Mare, în fiecare duminică la orele 14, la Dorneşti, marţi, ş.a.m.d.

Secţia agricolă raională nu a procedat de loc bine cînd s-a mulţumit doar să multiplice tematica primită de la secţia agricolă regională şi să o trimită aidoma la cercuri. Trebuia să se urmărească îndeaproape felul cum a fost adecvată această tematică de către lectori la comună în funcţie de specificul de producţie al cercurilor. Din cauză că nu s-a făcut acest lucru, la cercurile agrotehnice de la căminele culturale din comunele Satu Mare, Dorneşti, Bodeuţi, în tematică sînt prevăzute lecţii despre cultura florii-soarelui, despre cultura plantelor medicinale, plante care nu sînt cultivate în aceste locuri, întrucît condiţiile pedoclimatice nu corespund cerinţelor acestor plante.

O altă lipsă a tematicii cercurilor constă în aceea că au fost introduse lecţii cu caracter general. De exemplu, la cercul agrozootehnic din Satu Mare în lecţia despre pomicultură s-a vorbit despre: importanţa pomiculturii, bazinele pomicole din ţara noastră, despre sămînţa de portaltoi, despre altoire, plantare, despre floare, etc, etc., adică s-a făcut o înşiruire searbădă de capitole dintr-un curs de pomicultură. Trebuie să remarcăm ca o lipsă serioasă a tematicii cercurilor şi faptul că la nici un cerc, care are un plan tematic propriu, nu s-a prevăzut o lecţie consacrată culturii porumbului pentru siloz.

O dovadă în plus privind lipsa de preocupare faţă de învăţămîntul agrozootehnic de masă este oferită şi de faptul că unii lectori nu ştiu să deosebească cercurile agrozootehnice de ciclul de conferinţe agrozootehnice. Tovarăşa Ciobîcă, lectoră a cercului agrozootehnic din comuna Arbore, a înscris la cerc un număr de 200 de cursanţi, ceea ce contravine instrucţiunilor de organizare a învăţămîntului agrozootehnic de masă. Socotim că această confuzie a determinat şi faptul că nici un cămin cultural nu a primit o tematică pentru ciclul de conferinţe.

Greşit s-a procedat şi atunci cînd s-a luat hotărîrea ca în comuna Frătăuţii Noi, cercul agrozootehnic înfiinţat pentru colectivişti, să fie contopit cu cel de la căminul cultural. Ce părere are secţia agricolă raională despre această „iniţiativă"?

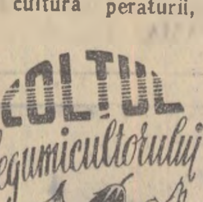
In ceea ce priveşte metoda de predare a lecţiilor se remarcă că acolo unde lectorul se prezintă bine pregătit, el poate face expuneri atrăgătoare şi pe înţelesul cursanţilor. Unii lectorii folosesc pentru ilustrarea lecţiilor materiale didactice intuitive ca: planşe, mulaje, grafice, exponate de seminţe, piese mecanice etc. De asemenea, unele cercuri au amenajat loturi experimentale, ale căror rezultate le-au extins în cultura mare. Aşa au procedat, de pildă, colectiviştii de la gospodăria colectivă „1 Mai"-Ţibeni, care au obţinut în 1958, pe cîmpul experimental, peste 3.000 kg porumb boabe la ha, iar în 1959 — de pe întreaga supafaţă cultivată au recoltat 5.025 kg porumb boabe la hectar. Dar nu peste tot se foloseşte materialul didactic. Nu se folosesc astfel diafilmele şi diapozitivele care există la şcoli şi chiar la secţia agricolă.

In unele locuri atunci cînd asişti la un cerc agrozootehnic ai impresia că participi la o conferinţă obişnuită, deoarece nici un cursant nu ia notiţe. După expunerea lecţiilor nu se fac unele recomandări bibliografice, de aceea biblioteca nu este folosită de către cursanţi.

Este necesar ca comitetul executiv al sfatului popular al raionului Rădăuţi să ia de urgenţă măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii privind învăţămîntul agricol de masă printr-o verificare şi echilibrare a tematicilor cercurilor, legarea acestora de specificul de producţie al comunelor din raion, folosirea celor mai bune şi eficiente metode de predare însoţite de aplicaţii practice, utilizarea materialului didactic existent, precum şi o intensă difuzare în masa cursanţilor a cărţii agrozootehnice.

N. GAAL şi
V. RIZESCU

Semănatul şi îngrijirea semănăturilor la culturile de legume timpurii

Pentru a putea obţine cantităţi sporite de legume timpurii, grădinarii trebuie să acorde în această perioadă o deosebită atenţie executării semănatului în epoca optimă.

La tomate, bunăoară, pentru zona foarte favorabilă culturii tomatelor din Cîmpia Dunării şi Banat, data semănatului este cuprinsă între 1—10 februarie, iar în cea favorabilă, între 10—15 februarie. In zona răcoroasă, semănatul se va face între 15—25 februarie.

In aceeaşi perioadă se însămînţează ardeiul gras şi vinetele, care urmează imediat după tomate.

Seminţele folosite pentru cultura timpurie trebuie să fie de cea mai bună calitate, corespunzătoare soiului şi cu o germinaţie foarte bună.

Inainte de semănat, în pămîntul din răsadniţă se introduc momeli otrăvite, făcute din uruială de porumb amestecată cu arseniţi, împotriva coropişniţelor; pentru distrugerea şoarecilor se pun momeli otrăvite cu fosfură de zinc.

Semănatul se va face în rînduri la distanţe de 4—5 cm unul de altul; după semănat, suprafaţa însămînţată se acoperă cu un strat de 1—1,5 cm de pămînt bogat în mraniţă şi dat la ciur. Apoi stratul de pămînt se tasează uşor cu o scîndură. In scopul prevenirii apariţiei bolii numite „tăierea răsadului", suprafaţa pămîntului din răsadniţe se va prăfui cu praf de var sau cu cenuşă.

După însămînţare, răsadniţele se acoperă cu rogojini şi se lasă aşa pînă cînd răsar 30—40 la sută din plăntuţe. Acest moment trebuie urmărit de legumicultori cu foarte mare atenţie. Cînd plantele au răsărit în proporţia arătată mai sus, rogojinele se scot fără întîrziere iar răsadniţele se aerisesc şi se acoperă numai în timpul nopţii. Scăparea momentului răsăririi numai cu o singură zi, poate duce la scăderea calităţii răsadului, la alungirea lui, greşeală care numai poate fi reparată decît foarte greu.

Legumicultorul priceput ştie din proprie experienţă că obţinerea unui răsad de calitate se poate realiza numai printr-o chibzuită reglare a temperaturii, luminii, umidităţii, aeraţiei şi nutriţiei în răsadniţe.

Printr-un regim de temperatură mai scăzută menţinută la culturile timpurii, se urmăreşte călirea răsadului pentru ca acesta să suporte cît mai bine condiţiile mai aspre de climă după plantarea lui în cîmp.

Călirea răsadului de tomate începe din momentul răsăririi plantelor, coborîndu-se temperatura în răsadniţe la 10—13° C, timp de o săptămînă. Această operaţie are scopul să preîntîmpine alungirea plăntuţelor şi să întărească ţesuturile sub frunzele cotiledonare.

După aceasta, temperatura se ridică din nou şi se menţine la 18—22° C în zilele cu soare, la 15—18° C în zilele noroase, şi pe timpul nopţii, la 10-13° C. Aceste temperaturi se păstrează în tot timpul producerii răsadului; după repicat însă, pentru buna prindere a plantelor, temperatura se menţine pînă la pornirea în creştere la 22 — 25° C.

La ardei şi vinete, temperaturile în răsadniţe trebuie să fie mai ridicate cu 2—3° C decît cele arătate la tomate, deoarece aceste legume sînt mai pretenţioase la căldură.

Reglarea temperaturii poate fi făcută prin ridicarea ramelor; odată cu această operaţie se realizează şi aerisirea răsadniţei. In zilele geroase, răsadniţele se aerisesc prin ridicarea şi coborîrea rapidă a geamurilor

Dacă răsadniţele se răcesc din cauza gerului prelungit, viscolelor sau zăpezii, se reîmprospătează bălegarul de pe poteci, pentru ca răsadniţele să se încălzească din nou.

In răsadniţe trebuie să udăm cît mai puţin pentru ca să evităm sporirea umidităţii atît în sol cît şi în aer. O umiditate ridicată creează condiţii prielnice pentru atacul diferitelor boli şi duce la creşterea în lungime a răsadului. Udatul trebuie făcut în zilele frumoase, însorite, pentru ca după această operaţie să putem aerisi răsadniţele.

Tomatele, după 15—20 de zile, iar ardeiul şi vinetele, după 20—25 zile, ajung la momentul optim pentru repicare. Acest moment grădinarii îl stabilesc după încrucişarea frunzelor cotiledonare cu cele adevărate.

LÖBL DANIEL
candidat în ştiinţe agricole

LA O PARTIDĂ DE ŞAH

In aceste zile de iarnă la căminul cultural din comuna Dorna Cîndrei, regiunea Suceava, se desfăşoară o activitate bogată. In fotografie: cîţiva tineri la o partidă de şah.

Foto: AGERPRES

Hotărîrea colectiviştilor

Sporirea producţiilor la toate culturile şi dezvoltarea creşterii animalelor

Zilele acestea la gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie" din Valea Roşie, raionul Olteniţa, a avut loc adunarea generală a colectiviştilor pentru discutarea şi aprobarea planului de producţie pe anul 1960. La discutarea planului de producţie, colectiviştii au ţinut seama de indicaţiile date de plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959. Ei au pus cu toată seriozitatea în această adunare problema măririi suprafeţelor cultivate cu plante tehnice, şi a sporirii producţiilor la ha. la toate culturile pe baza aplicării regulilor agrotehnice. Astfel, ei şi-au propus să obţină la grîu 1.800 kg. la ha. iar producţia de porumb să crească de la 2.600 kg. boabe la 3.000 kg. la ha. Cultura florii-soarelui ocupă o mare suprafaţă la G.A.C. „11 Iunie". Experienţa anului trecut a dovedit că floarea-soarelui în cultură compactă este rentabilă pentru gospodăria colectivă. De aceea, colectiviştii şi-au propus ca în acest an să obţină în medie 2.000 kg. seminţe la hectar. În acest scop terenul destinat culturii de floarea-soarelui a fost îngrăşat cu gunoi de grajd, ca sămînţă se va folosi soiul Vniimk, se va poleniza suplimentar şi praşi de cîte ori va fi nevoie. O altă cultură, căreia colectiviştii din Valea Roşie îi acordă mare atenţie este cultura sfeclei de zahăr.

— Anul trecut, spunea în adunarea generală tov. Vasile B. Petre, am obţinut o producţie medie de 33.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar faţă de 20.000 kg. cît ne-am propus. Dispunem de toate condiţiile ca producţia medie să crească la 40.000 kg. la hectar pe o suprafaţă de 50 de ha., iar pe cele 10 hectare pe care le vom iriga să dobîndim cîte 90.000 kg. la ha.

Propunerea tov. Vasile B. Petre a fost susţinută şi de către alţi colectivişti. Membrii brigăzii de la cultura mare s-au angajat să aplice îngrăşarea suplimentară faziată şi să întreţină cultura în cele mai bune condiţiuni. În felul acesta numai de la cultura sfeclei de zahăr colectiviştii vor obţine venituri de aproape 1.000.000 lei, în afară de însemnate cantităţi de zahăr. De asemenea, vor primi borhot cu care vor hrani animalele de producţie.

În continuarea dezbaterilor planului de producţie pe 1960 tov. Ion Nasture, secretarul organizaţiei de partid a arătat că pentru obţinerea de venituri băneşti cît mai mari este necesar ca şi în acest an sectorul zootehnic să se dezvolte pe măsura posibilităţilor gospodăriei. Ţinînd seamă de aceasta, adunarea generală a hotărît mărirea fermei de vaci de la 34 capete la 185 de capete, iar producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată să crească la 2.700 litri. De asemenea au prevăzut ca turma de oi să crească de la 480 de capete la 800 de capete, iar producţia medie pe cap de oaie să fie de 47 litri lapte şi 2,800 kg. lînă. Totodată la ferma de porcine va ajunge de la 320 capete la 540 capete, iar numărul de scroafe fătătoare de la 63 la 120 capete.

— Noi am obţinut peste 100.000 de lei anul trecut numai din valorificarea porcilor îngrăşaţi, a arătat tov. Radu Paciagiu, vicepreşedintele gospodăriei. De aceea, eu sînt de părere că e foarte bine să mărim numărul de porci puşi la îngrăşat de la 100 la 150 de capete.

S-a mai hotărît mărirea fermei de păsări de la 1.200 la 4.800 capete, cu o producţie medie de 130 ouă pe cap de pasăre adultă.

Pentru ca dezvoltarea fermelor să se facă în bune condiţiuni, adunarea generală a colectiviştilor a hotărît ridicarea de noi construcţii ca: 2 grajduri pentru vaci, o îngrăşătorie de porci, 2 coteţe pentru păsări etc. Grija colectiviştilor este ca acestea să fie cît mai ieftine, în care scop ei vor folosi din plin materiale din resurse locale cum ar fi stuful din balta gospodăriei, cărămidă confecţionată pe plan local etc.

În ceea ce priveşte asigurarea bazei furajere, discuţiile colectiviştilor din Valea Roşie s-au axat pe folosirea pe scară largă a porumbului siloz în hrana animalelor şi în special a vacilor de lapte. Ei au hotărît însămînţarea a 70 de ha. cu porumb siloz şi întreţinerea acestei culturi în cele mai bune condiţii. Pentru a obţine o producţie sporită de masă verde, ei vor iriga suprafaţa ce va fi cultivată cu porumb de siloz. In acest fel, vor asigura cîte 10 tone de porumb siloz pe cap de vacă furajată, 8 tone pe cap de tineret bovin, 1,50 tone pe cap de oaie şi 0.400 tone pe cap de scroafă.

In afară de acestea, pentru asigurarea cantitaţilor de nutreţ şi masă verde necesare, colectiviştii vor mai însămînţa borceag, mazăre, orz, ovăz, iarbă de Sudan, dughie etc.

In scopul măririi veniturilor băneşti la suta de ha., colectiviştii au hotărît să contracteze cu statul 15.000 kg. de carne de porc, 140.000 litri de lapte de vacă, 15.000 litri lapte de oaie, 770 kg. lînă, precum şi mari cantităţi de cereale ca: 65 tone griu, 60 de tone de porumb, 20 de tone orz ca şi 74 tone de floarea-soarelui şi 2.450 tone sfeclă de zahăr etc.

Colectiviştii din Valea Roşie sînt hotărîţi să muncească cu toate forţele pentru obţinerea unor producţii sporite în toate sectoarele, pentru dezvoltarea averii obşteşti, pentru realizarea unor mari venituri băneşti.

Ing. DANA CIGUSIEVICI

La gospodăria colectivă din comuna Bod, regiunea Stalin, se acordă o mare atenţie creşterii viţeilor. In fotografie: îngrijitorul Niculae Babin, alăptînd cu biberonul unul dintre viţeii de rasă Simmental.

Foto: AGERPRES

Insemnări dintr-o gospodărie colectivă

Călătoresc pe plaiurile Ciucului din Regiunea Autonomă Maghiară. Privirea mi se lasă furată de înălţimea munţilor, de apa Oltului şi de cîmpia netedă pe a cărei întindere văd nenumărate sate. Vroiam să văd una din gospodăriile colective de pe aceste meleaguri. Numele comunelor colectivizate îmi veneau în minte una cîte una... Sîn-Simion, Sîn-Crai, Sîn-Timbru, Cetăţuia, Coşmeni... Toate mă atrăgeau. Pînă la urmă am ales Vrabia. Era cea mai apropiată.

In drum spre ea m-am întîlnit cu un drumeţ. Ne-am dat bineţe şi l-am întrebat:

— Cunoşti gospodăria din Vrabia?

— Da-păi cine n-o cunoaşte?

— Cîte familii are?

— Vreo 80. Adică tot satul.

Mi-a părut rău că l-am întrebat. Păşeam înainte şi mă gîndeam ce aş putea să văd într-o gospodărie cu 80 de familii. Cînd am intrat în curtea gospodăriei însă nu ştiam la ce să mă uit mai întîi. La clădirea spaţioasă, la magazia uriaşă de cereale unde lucrau zeci de oameni ca s-o gate, la pivniţa imensă pentru depozitarea cartofilor, la grajduri sau la cele două ateliere noi de fierărie şi rotărie...?

Am intrat în clădire. Intr-o încăpere am dat peste un grup de colectivişti. Şedeau tăcuţi pe scaune şi notau în carnete. Erau la cursul de zootehnie. Am deschis o altă uşă. Aici m-a întîmpinat o fată cu ochi albaştri.

— Doriţi cărţi? — mă întrebă şi rămase cu privirea ţintă spre mine.

Mă asemuise cu un învăţător din sat.

Am zîmbit prietenos şi am întrebat-o:

— Aveţi multe cărţi?

— Peste 400.

— Cititori aveţi?

Fata se uită mirată la mine.

— La noi toţi citesc. Sîntem sat colectivizat — spuse ea apăsînd pe cuvinte.

Am uitat la cărţi. Aproape toate erau scrise în limba maghiară. Am răsfoit un caiet în care erau trecuţi cititorii. Sub fiecare nume erau înşirate zeci de titluri de cărţi.

Am luat un nume la întîmplare.

— Cine e Mikloş Anton?

— Preşedintele nostru... Ieri s-a mîniat pe mine. Zice: „Astea le-am citit. Să-mi dai cărţi noi".

— Cînd o-ţi cumpăra am să vă dau, i-am răspuns. Atunci a bufnit.

— Aşa?... Chiar azi am să cumpăr.

— Mai adineauri am primit aviz de la gară, să ridicăm cărţile adăugă ea veselă, în timp ce se echipa de drum.

Dinspre sală se auzi zgomot de paşi.

— Tii, chicoti fata. S-a terminat cursul de zootehnie şi eu n-am adus cărţile...

— Ilonka, strigă un om chipeş care intrase pe uşă cu încă 4 oameni. Te duci cu ei şi luaţi cărţile...

— Tovarăşe preşedinte ziceaţi că-mi daţi căruţa...

— N-am căruţă. Toate cară îngrăşăminte... Hai grăbiţi-vă. Acuşi trece ziua...

Mikloş Anton e un om de talie mijlocie. Are 50 de ani. După mişcări, după vorbă, pare însă mult mai tînăr.

In drum spre saivanul de oi preşedintele mi-a vorbit despre începutul gospodăriei, despre oameni, apoi despre tot ce-au înfăptuit ei pînă acum.

...Sîntem un sat de maghiari... Gospodăria s-a înfiinţat în anul 1950. Inceputul s-a făcut cu 20 de familii. N-a fost uşor. Pe atunci eram în sat doar 3 comunişti. Unelte nu prea aveam. Fond de bază vreo 50 de mii. Dar ne-am aşezat pe muncă şi avutul nostru a crescut an de an... In 1958, cînd s-a făcut bilanţul, gospodăria noastră avea un fond de bază de 600.000 de lei, 20 de vaci de rasă şi cîteva sute de oi... Sătenii care nu erau în gospodărie stăteau cu ochii pe noi. Se adunau în grupuri şi veneau să vadă cu ochii lor tot ce făcusem noi. Tot în 1958, în luna noiembrie ne-am pomenit cu o grămadă de oameni. Toţi cu cereri în mînă. „Mikloş... Primiţi-ne în familia voastră". I-am primit. Acum muncim cu toţii laolaltă. Uite, vezi casele astea? arată el cu mîna spre un grup de case arătoase. Toate-s noi.

Am ajuns la saivan. Oile cu lînă mătăsoasă mîncau fîn.

— Cîte aveţi?

— 773. In anul ăsta vom avea peste mie, răspunse un om încotoşmănat într-o sarică miţoasă.

— Să vedem şi vacile, zise preşedintele.

Am ocolit saivanul apoi îngrăşătoria de porci unde am văzut peste 160 de porci graşi şi am intrat într-un grajd lung. Vacile semănau la culoare ca două picături de apă. Toate de rasă Simmental.

Le-am numărat. 43 de vaci mari, 50 tineret de toate mărimile şi un taur uriaş.

— Aceasta e gospodăria noastră, spuse preşedintele, apoi adăugă. In 1959 numai din contractările cu statul am încasat 800.000 de lei.

— O să deveniţi milionari...

— Să fii sănătos. Fondul nostru de bază a depăşit cu mult milionul... Nu-i aşa Emeric?, întrebă pe unul din îngrijitori.

— Aşa-i, se făli Emeric care se îndrepta spre iesle cu un coş de porumb însilozat.

Am strîns mîna lui Mikloş baci şi am plecat. Eram bucuros. Văzusem o colectivă bogată cu oameni harnici, dîrzi, care ştiau să-şi chivernisească şi să-şi sporească avutul. M-am oprit la poalele unui deal. Am privit înapoi către satul pe care-l părăsisem. In clipele acelea mi s-a părut că aud pe cineva şoptindu-mi:

— Colectiva nu se cîntăreşte numai după numărul familiilor... Ci şi după munca oamenilor, după dragostea lor faţă de gospodăria colectivă care le asigură o viaţă mai bună.

GH. NICA

Dezvoltarea viticulturii în atenţia colectiviştilor

In gospodăria colectivă „Al II-lea Congres al P.M.R." din comuna Niculiţel, raionul Tulcea, peste 750 de ha. din suprafaţă este ocupată cu viţă de vie, în majoritate din soiurile Aligotte, Fetească, Pinot etc. In afară de aceasta colectiviştii mai au o şcoală de viţe în suprafaţă de 7 ha. In anul trecut numai din valorificarea viţelor altoite s-a obţinut un venit de 1.478.770 lei.

Pentru 1960 colectiviştii de aici şi-au propus să extindă şcoala de viţă la 15 ha, să altoiască 1.750.000 bucăţi viţe din soiurile raionate şi să înfiinţeze o plantaţie de port altoi pe suprafaţa de 30 de ha. Totodată ei vor construi din resurse proprii o sală de altoit şi alta de forţat.

Pe de altă parte în acest an colectiviştii din Niculiţel vor mări suprafaţa de vie prin plantarea a încă 25 de ha.

In sectorul zootehnic al G. A. S. Urleasca

S-a dezvoltat mult în ultimii ani sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Urleasca, regiunea Galaţi. In fotografie: o parte din grajduri şi silozurile pentru furaje.

Foto: AGERPRES

ÎN SPRIJINUL PRODUCŢIEI

Zilele trecute a avut loc în Bucureşti sesiunea anuală de referate şi comunicări ştiinţifice a Staţiunii centrale de cercetări pentru sericicultură şi apicultura. Cu acest prilej au fost prezentate o serie de referate cu privire la sporirea producţiei sericicole şi apicole şi continua dezvoltare a acestor două ramuri de activitate.

La lucrările sesiunii au participat, pe lîngă lucrători din Staţiunea centrală, din staţiunile şi punctele sale exterioare şi numeroşi invitaţi. Printre lucrările importante care au fost prezentate la această sesiune trebuie menţionate acele cu privire la aclimatizarea unor rase de viermi de mătase din U.R.S.S. şi R.P. Chineză, influenţa sexului larvelor asupra randamentului de mătase al gogoşilor, iernarea mătcilor în afara ghemului (în camere încălzite) sporirea producţiei de ceară în stupini prin folosirea ramelor clăditoare, agrotehnica şi cultura faceliei, baza meliferă şi stupăritul pastoral în Delta Dunării, combaterea bolilor la albine etc.

Discuţiile purtate pe marginea referatelor au subliniat că majoritatea cercetărilor întreprinse în anul trecut au fost axate pe rezolvarea principalelor obiective legate de dezvoltarea sericiculturii şi apiculturii din unităţile agricole socialiste şi din sectorul individual.

D. GEORGESCU

Cine poartă răspunderea?

Tovarăşii Hanga Vasile şi Duţu Ion din consiliul G.A.S. Babadag, raionul Istria, nu s-au preocupat de folosirea instalaţiilor de irigare care au fost lăsate pe seama unor oameni lipsiţi de calificare şi de simţ de răspundere. Din această pricină de pe cele 109 ha, care trebuiau să asigure cel puţin 7.000 de kg. de porumb la hectar, s-au obţinut în medie sub 1.000 de kg. de porumb.

Din această gravă lipsă au tras tovarăşii Hanga Vasile şi Duţu Ion învăţămintele cuvenite? Se pare că nu din moment ce afirmă că pentru rezultatele slabe obţinute de G.A.S. Babadag poartă răspunderea alţii. Oricare alţii în afară de... ei.

Introducînd hozrasciotul intern, am obţinut rezultate economice bune

Hozrasciotul este o metodă socialistă de conducere şi administrare a întreprinderilor de stat prin care se asigură economisirea la maximum a muncii socialiste. Gospodăriile agricole de stat care se gospodăresc pe baza de hozrasciot trebuie să-şi acopere cheltuielile cu veniturile provenite din realizarea producţiei şi în plus de aceasta să obţină beneficii.

Preţul de cost este oglinda întregii activităţi a unei gospodării. De diferenţa dintre preţul de cost şi preţul de livrare depinde mărimea beneficiilor. Aplicarea hozrasciotului în secţii şi brigăzi duce la creşterea acestei diferenţe şi deci la sporirea rentabilităţii unităţilor. Ţinînd seama de acest lucru, G.A.S. Rîmnicu Sărat a trecut la 1 ianuarie 1959 la introducerea hozrasciotului intern. Hozrasciotul intern a făcut posibilă compararea în orice moment a volumului de cheltuieli cu veniturile realizate. Analizele tehnico-financiare juste ne-au permis să frînăm acţiunile care duceau la pierderi, să luăm în timp util măsuri pentru realizarea de economii şi reducerea preţului de cost.

Datorită intervenţiei operative în diferitele sectoare ale producţiei agricole, **gospodăria noastră a reuşit să reducă baremurile de cheltuieli per hectar cu 107 lei la griu, 71 de lei la orz de toamnă, 1.333 la sfecla de zahăr, peste 1.000 de lei la vie.** In acelaşi timp s-au obţinut şi preţuri de cost sub plan. Astfel preţul de cost per tonă a fost sub plan cu 5 lei, la orz, 19 lei la sfeclă de zahăr, 406 la struguri. In sectorul zootehnic s-au obţinut costuri de producţie mai mici decît cele planificate cu 37 lei per hl. la lapte de vacă, cu 55 lei per hl. la lapte de oaie, cu 14,55 lei per kg. la lînă, cu 2 lei per kg. la sporul de creştere în greutate la porcii puşi la îngrăşat, cu 3,09 per kg. de spor la tineretul bovin etc.

In sectorul mecanic preţul de cost a fost redus de la 84,47 lei la 73,40 lei per hantru şi de la 1,18 lei la 0,92 lei per Km/tonă.

Rezultatele arătate oglindesc activitatea gospodăriei noastre în toate ramurile de producţie; ele arată în acelaşi timp modul în care s-au cheltuit mijloacele materiale şi băneşti.

Toate aceste reduceri de cheltuieli şi micşorări ale costurilor de producţie planificate au avut drept rezultat obţinerea unor economii în valoare de 890.000 de lei şi a unui beneficiu de 1.092.000 lei faţă de 937.000 lei cît fusese planificat pe întregul an. Trebuie spus că anul 1959 a fost al doilea an cu beneficii al gospodăriei noastre.

Ce a dus la aceste beneficii? În adunarea generală, organizaţia de partid a analizat situaţia realizărilor din anii precedenţi, precum şi cauzele care au provocat efectele negative. Pentru ca greşelile anterioare să nu se mai repete, s-a întocmit un plan de măsuri, bine documentat, cu sarcini precise pentru comunişti, membrii consiliului gospodăriei şi pentru alţi muncitori şi tehnicieni din unitate.

Apoi la îndeplinirea acţiunilor stabilite au fost larg antrenaţi de către comitetul sindical toţi muncitorii. Ca urmare a acestor măsuri în unele secţii şi sectoare s-au înregistrat rezultate dintre cele mai bune.

Astfel, printr-o pregătire perfectă a unui pat germinativ bun, prin realizarea unei densităţi de 420 de plante la m.p., prin administrarea raţională a îngrăşămintelor naturale şi chimice şi printr-o recoltare rapidă şi fără pierderi, maistrul agricol Harbur David şi brigada de mecanizare completă condusă de Marin Ion, au reuşit să obţină 592,2 tone de grîu pe 286 ha., revenind în medie de ha. 2.070 de kg. şi un preţ de cost de 371 de lei per tonă faţă de 443 de lei cît era planificat.

La obţinerea acestui rezultat a avut o contribuţie însemnată şi Donescu Ştefan, şeful secţiei Obidiţi, care-i un bun organizator al producţiei. Aşa se explică de ce această secţie a scos producţii mari şi la alte culturi. Astfel la cultura orzului s-au recoltat 2.986 de kg. la ha.; la sfeclă de zahăr producţia planificată a fost depăşită cu 2.000 de kg., iar preţul de cost per tonă redus cu aproape 100 de lei la orz şi 20 de lei la sfeclă.

Rezultatele economice puteau fi şi mai bune dacă în toate secţiile şi la toate culturile se obţineau producţii mari şi preţuri de cost reduse. Au fost însă secţii ai căror şefi n-au ştiut să folosească pentru ridicarea producţiei şi reducerea cheltuielilor, puternica pîrghie care-i hozrasciotul intern. Aplicînd incomplet regulile agrotehnice, executînd unele lucrări cu întîrziere, negospodărind cu destulă pricepere mijloacele materiale ce le-au fost puse la dispoziţie, şefii secţiilor Bogza şi Fotin au obţinut rezultate slabe. Secţiile pe care le conduc nu şi-au îndeplinit planurile de producţie la grîu şi porumb şi respectiv, la lucernă pentru fîn, porumb boabe şi porumb siloz. In afară de aceasta şi preţul de cost a fost mult prea mare. Astfel secţia Fotin a produs cu 236 de lei tona de lucernă fîn şi cu 93 de lei tona de porumb siloz. Preţurile de cost planificate erau de numai 172 şi, respectiv, de 48 de lei.

Deşi nu am stăruit aici asupra măsurilor agrotehnice aplicate pe care inginerii şi tehnicienii le cunosc bine din cărţi şi practică — aceasta din urmă îi ajută să le aplice în condiţii concrete ale fiecărei gospodării — trebuie totuşi să arătăm că şi la noi în unitate mai sînt oameni ce consideră că dacă întîrzie cu o lucrare nu-i mare lucru, că dacă dau porumbului o praşilă mai puţin tot se face dacă o cădea o ploaie cînd trebuie. Va trebui să combatem asemenea păreri cu mai multă tărie decît pînă acum pentru ca toţi şefii de secţii şi brigadierii să aplice integral complexul de reguli agrotehnice cerute de fiecare cultură.

Cît priveşte sectorul zootehnic, rezultatele bune obţinute în această ramură de producţie se datoresc în bună măsură furajării cu masă verde, porumb-siloz, nutreţuri biologice şi borhot de sfeclă de zahăr.

In afara pregătirii strict profesionale, şefii de secţii, brigadierii, mecanizatorii şi ceilalţi muncitori permanenţi au fost învăţaţi cum să-şi aprecieze din punct de vedere economic activitatea lor. Cu alte cuvinte au fost învaţaţi să nu piardă din vedere nici un moment aspectul economic al muncii ce o depun.

Primul an de aplicare a hozrasciotului a dus la o mare schimbare în bine a gospodăriei noastre. Analizele făcute în ultimul timp ne arată că aplicarea hozrasciotului intern poate fi mult îmbunătăţită, lucru ce-l vom face în anul acesta cînd, sîntem siguri, vom obţine rezultate mult mai bune.

ION DUMITRU
organizator de partid
IONIŢA SERGIU
inginer şef la G.A.S. Rîmnicu Sărat

Angajamente valoroase

De curînd, la gospodăria de stat Marghita, regiunea Oradea, a fost prelucrat noul plan de producţie pe 1960.

Cu acest prilej s-a arătat că în 1959 gospodăria şi-a încheiat activitatea cu un beneficiu de circa un milion, realizîndu-se economii de 250.000 lei.

Muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii gospodăriei şi au luat angajamentul între altele, ca organizînd mai bine munca să obţină în acest an 2.700 kg grîu şi 3.060 kg porumb boabe la ha, iar prin folosirea pe scară mai largă a porumbului siloz să realizeze în medie 3.100 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Importanţa şi tehnica tăierii de iarnă a pomilor pe rod

Ing. THEODOR GROZA
Staţiunea experimentală pomicolă I.C.H.V. Fălticeni, regiunea Suceava

Tăierea pomilor roditori este o lucrare de importanţă hotărîtoare pentru producţia pomicolă. Prin tăieri făcute cu pricepere şi în fiecare an se întregeşte complexul de lucrări care asigură obţinerea unor pomi bine formaţi, cu o vegetaţie puternică, capabili să dea producţii ridicate de fructe. In condiţiile din Moldova subcarpatică şi alte regiuni asemănătoare ca relief, acest complex cuprinde, în afară de tăieri, întreţinerea corespunzătoare a solului, administrarea îngrăşămintelor şi combaterea bolilor şi dăunătorilor. Experienţele făcute pînă acum arată că prin aplicarea acestor lucrări se previne şi înlătură rodirea periodică a pomilor, deoarece prin ele se asigură condiţii optime de hrănire şi de creştere.

Producţiile mereu crescînde de fructe obţinute în ultimii 3 ani la staţiunea ICHV Fălticeni justifică pe deplin eficienţa aplicării acestui complex. In anul 1959, staţiunea a recoltat în medie, 135 kg. mere la pom, iar la prun, producţia realizată a fost de 13.075 kg./ ha. De asemenea prin tăieri s-a asigurat şi obţinerea unor fructe de calitate bună.

Cercetările ştiinţifice şi practica îndelungată a pomicultorilor, arată că tăierile sînt necesare atît în scopul obţinerii unor producţii constante de fructe cît şi pentru a ajuta creşterea şi dezvoltarea pomilor. Prin ele se realizează un echilibru între capacitatea de absorbţie a hranei prin rădăcini şi cea de consum, asigurîndu-se în acelaşi timp o rezervă de hrană necesară pentru diferenţierea mugurilor şi pornirea proceselor fiziologice. Această rezervă se realizează prin scurtarea ramurilor anuale şi mai vechi, cu care ocazie se micşorează numărul vîrfurilor de creştere prin care pomul consumă seva în dauna rodului, a îngroşării ramurilor şi a coacerii lor. Rezultă deci, că prin tăieri făcute cu chibzuială se obţin ramuri şi coroane puternice, care vor susţine rodul şi vor rezista eventualelor furtuni sau accidente climaterice.

Dispunînd de o rezervă însemnată de hrană la pornirea vegetaţiei în anul următor, pomul îşi va forma creşteri noi şi puternice chiar din primăvară, îşi va alcătui un frunziş mai bogat prin care va asimila hrană în cantităţi sporite, în cursul verii. Aşa se explică de ce, prin tăieri, pomul se menţine tînăr un timp mai îndelungat, îşi prelungeşte viaţa şi perioada de rodire.

In ceea ce priveşte mărirea producţiei de fructe, aceasta depinde de cantitatea de hrană asimilată. Se ştie că mugurii de rod se formează în anul premergător fructificării, pe seama sevei elaborată de frunze. Pentru ca acest proces să se poată desfăşura în bune condiţii, pomul trebuie să aibă hrană suficientă cu care, pe lîngă rodul din anul respectiv să susţină şi diferenţierea mugurilor. Hrana necesară poate fi asigurată numai dacă pomul este bine întreţinut şi are creşteri tinere cu frunziş bogat. La realizarea unor astfel de creşteri, tăierile contribuie direct.

Fructe de calitate bună se obţin şi datorită faptului că prin tăieri se răreşte coroana şi se creează un mediu mai puţin prielnic atacului bolilor şi dăunătorilor. In plus, coroana rărită face ca lumina, aerul şi căldura să acţioneze mai puternic asupra fructelor, îmbunătăţindu-le calitatea.

Faţă de vîrsta pomilor pe rod şi obiectivele urmărite, tăierile pot fi clasificate în: tăieri de rodire sau fructificare, prin care se urmăreşte realizarea de producţii în fiecare an în raport cu puterea şi vigoarea pomului şi tăieri de reîntinerire sau regenerare, care se fac îndeosebi atunci cînd pomul a intrat în declin. Prin ele se urmăreşte repunerea şi menţinerea lui pe rod.

Tăierile de întreţinere, de rărire sau de corecţie a coroanelor, practic se suprapun şi se execută în acelaşi timp cu tăierile de mai sus, din care cauză nu pot fi clasificate aparte.

CÎND ŞI CUM TREBUIE SĂ SE FACĂ TĂIERILE

In ţara noastră există încă livezi unde pomii sînt slab crescuţi, au ramuri subţiri şi coroanele îndesite. Aceasta face ca şi producţiile să fie mici iar fructele de calitate proastă. In această situaţie sînt necesare intervenţii agrotehnice energice pentru ca pomii să se refacă vegetativ şi să se repună pe rod. Pentru realizarea acestor obiective este necesar să acordăm mai multă atenţie lucrărilor de tăiere. Pentru buna execuţie a lor, pomicultorul trebuie să judece pomul din punct de vedere biologic, să aprecieze fără greş puterea lui de creştere şi rodire pentru a stabili apoi măsura în care să intervină.

Tăierile se fac începînd de toamna tîrziu, cînd seva stagnează în circulaţie şi pînă primăvara cînd se umflă mugurii. Deoarece primele luni ale acestei perioade se caracterizează prin temperaturi mai scăzute iar datorită rănilor care se fac pomii devin mai sensibili la ger, este bine ca lucrarea să se execute atunci cînd primejdia gerurilor de durată a trecut. In condiţiile de la noi, acest pericol este trecut cu începere din a doua jumătate a lunii februarie. Ingheţurile mai slabe şi fără durată care se mai înregistrează în primele zile ale lunii martie nu pot cauza degerături. De altfel la eşalonarea în timp a tăierilor pe specii, se va ţine seama de data cînd pomii pornesc în vegetaţie şi mai ales de rezistenţa specifică a acestora la ger. Se va începe astfel cu speciile mai rezistente şi se va termina cu cele mai puţin rezistente. In condiţiile de la noi, deşi sîmburoasele (caisul, piersicul, vişinul) pornesc mai devreme în vegetaţie, ele fiind mai puţin rezistente la ger se vor tăia prin a doua jumătate a lunii martie. La măr în schimb, care este mai rezistent la ger tăierile pot fi începute din luna ianuarie.

TEHNICA TĂIERII

Faţă de situaţia în care se află majoritatea pomilor fructiferi de la noi, se impune să urmărim prin tăieri, atît obţinerea de rod cît şi reîntinerirea vegetativă a pomilor. Este necesar deci să asociem tăierea de fructificare cu cea de regenerare, respectînd regulile generale de tăiere a pomilor.

In principiu, la pomii în vîrstă de peste 15 ani, tăierea va consta din două operaţiuni: rărirea coroanei şi scurtarea creşterilor. Gradul de rărire şi de scurtare depinde de starea în care se află pomul şi de rezultatul pe care îl urmărim. In mod obişnuit la tăierea de fructificare, atît rărirea coroanei cît şi scurtarea creşterilor se vor face moderat, deoarece pomii, fiind tăiaţi în fiecare an, au coroanele suficient de rare. La aceşti pomi, scurtările se fac numai la creşterile anuale. La tăierea de regenerare, atît rărirea cît şi scurtarea se fac pe lemn mai în vîrstă, coborînd pînă la ramurile groase de schelet şi semi-schelet. Prin aceste operaţii se îndepărtează din părţile îmbătrînite care consumă hrană şi care nu produc nimic şi se provoacă creşteri noi.

Asociind cele două feluri de tăieri, atît rărirea cît şi scurtarea se vor face mai accentuat de cît la simpla tăiere de fructificare şi mai uşor decît la cea de regenerare. Cît de mult, o arată pomul însuşi. La pomii unde lăstarii au crescut anul trecut pînă peste 20-25 cm. lungime, coroana se va rări mai puţin, îndepărtînd numai din ramurile cu diametrul pînă la 4 cm. şi care prin poziţia lor stînjenesc creşterea altor ramuri. Scurtarea prelungirilor în schimb se va coborî pînă la lemnul de 2—3 ani, rezervînd muguri de rod pe ramurile care îmbracă scheletul. La pomii la care creşterile din anul trecut sînt de numai 10—20 cm. răritul se va face mai accentuat, iar scurtarea va coborî pînă la lemnul de 3—5 ani. Şi la aceştia vom urmări ca să rămînă muguri de rod. La pomii la care anul trecut nu s-au înregistrat creşteri, sau acestea sînt foarte mici (numai de cîţiva cm) răritul şi scurtarea se vor face puternic îndepărtînd din ramurile groase şi scurtînd pînă la lemnul de 7—8 ani. In aceste situaţii trebuie să se lucreze cu multă atenţie pentru a nu provoca un dezechilibru care să ducă apoi la uscarea pomului. Este bine ca în astfel de cazuri, reîntinerirea să se facă în 2—3 ani, eşalonînd astfel îndepărtarea ramurilor mai groase.

Reamintim încă odată că tăietorul trebuie să judece fiecare pom în parte şi numai după cunoaşterea amănunţită a acestuia să hotărască cum să taie şi cît să îndepărteze.

La stabilirea gradului de scurtare a ramurilor trebuie să ţinem seama de locul unde sînt aşezaţi mugurii de rod. In general, la majoritatea speciilor formaţiunile de rod sînt aşezate pe lemnul mai vechi din coroană. La gutui însă şi la unele soiuri de vişin (Mocăneşti), de păr (Favorita lui Clap) şi măr (Ionathan), mugurii de rod sînt aşezaţi pe creşterile mai tinere, spre vîrful ramurilor. Scurtînd în mod mecanic aceste creşteri îndepărtăm toţi mugurii de rod. Astfel de greşeli se întîmplă cînd tăietorul nu ştie să deosebească mugurii de rod de cei vegetativi şi nu cunoaşte raportul în care trebuie să rămînă unii faţă de alţii.

In general, mugurii de rod sînt mai mari, mai umflaţi, acoperiţi mai mult sau mai puţin cu un fel de scamă al-

(Continuare în pag. 4-a)

Intîlnirea tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice

Capitala patriei noastre găzduieşte în aceste zile întîlnirea tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice, iniţiată în urma propunerii făcute de Uniunea Tineretului Muncitor şi Uniunea Asociaţiilor Studenţilor din R. P. Romînă. Peste 250 de tineri din R. P. Albania, R. P. Bulgaria, Grecia, Italia, R. P. F. Iugoslavia, R. P. Romînă, precum şi observatori din partea tineretului din Cipru iau parte la lucrările întîlnirii. Sînt, de asemenea, prezenţi oaspeţi de onoare: deputaţi, academicieni, oameni de ştiinţă, artişti din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice, precum şi numeroşi ziarişti romîni şi străini. La întîlnire asistă ca invitaţi ai Comitetului de pregătire Christian Echard, secretar general al F.M.T.D., Rolf Weissbach, secretar al F.M.T.D., Hans Dall, secretar al C.O.S.E.C., Sudhandhu Chaudhuri, secretar al U.I.S.

Acest important eveniment din viaţa tineretului şi studenţilor din ţările balcano-adriatice are loc în condiţiile manifestării unei destinderi în relaţiile internaţionale. Nobilului scop al slăbirii încordării, al păcii şi prieteniei între popoare îi închină eforturile sale, alături de toate popoarele lumii, şi tînăra generaţie de pretutindeni. Tinerii au nevoie de condiţii paşnice de dezvoltare pentru împlinirea năzuinţelor lor cele mai fierbinţi, pentru punerea în valoare a capacităţilor lor creatoare.

Intîlnirea care are loc în aceste zile la Bucureşti este consacrată tocmai acestor înalte ţeluri. Ea constituie o puternică afirmare a voinţei tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice de a nu precupeţi nici un efort ca ziua de mîine să fie luminoasă, ca pacea şi înţelegerea să domnească în această regiune şi în lumea întreagă. Ea va contribui, de bunăseamă, la dezvoltarea cooperării tineretului şi studenţilor din această parte a lumii, a relaţiilor bilaterale cît şi a celor pe plan regional, la lărgirea schimburilor culturale, turistice, sportive.

Ecoul pozitiv pe care-l are întîlnirea tineretului şi studenţilor din ţările regiunii Balcanilor şi Mării Adriatice se reflectă şi în telegramele şi mesajele sosite pe adresa întîlnirii de la Bucureşti din partea unor personalităţi şi organizaţii de tineret.

Participanţilor la întîlnire le-a adresat o telegramă de salut şi urări de succes tovarăşul N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.: „Este bine, se spune între altele în telegrama tovarăşului N. S. Hruşciov, că tinerii din această regiune a Europei s-au întrunit în scopul întăririi păcii şi prieteniei între popoare. Astfel de întîlniri oferă posibilitatea minunată de a vă cunoaşte şi a vă înţelege mai bine unii pe alţii.

Acum, cînd deasupra lumii norii pericolului de război au început să se împrăştie, capătă o însemnătate tot mai mare orice acţiune care urmăreşte dezvoltarea înţelegerii şi a prieteniei între popoare. In această lume nu poţi decît să te bucuri că voi, reprezentanţii tinerei generaţii din ţările unei regiuni considerată mult timp butoiul de pulbere al Europei, v-aţi întrunit în numele ţelurilor înalte ale consolidării păcii.

Popoarele din lumea întreagă cer să se ajungă la o înţelegere între guverne cu privire la dezarmarea generală şi totală. Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat recent „Legea cu privire la o nouă şi importantă reducere a forţelor armate ale U.R.S.S.". Sîntem convinşi că această hotărîre va găsi un larg ecou în rîndurile popoarelor, inclusiv în rîndurile tineretului de pe întregul glob".

★

Lucrările sesiunii s-au deschis sîmbătă dimineaţa la Casa de cultură a studenţilor „Grigore Preoteasa" din Bucureşti. In prima zi a lucrărilor, tov. Virgil Trofin, prim secretar al C. C. al U.T.M., a prezentat raportul general: „Contribuţia tineretului şi studenţilor din Regiunea Balcanilor şi Mării Adriatice pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii, denuclearizată, pentru lărgirea cooperării şi dezvoltării relaţiilor de prietenie între tineretul şi studenţii din această parte a lumii".

Raportul subliniază năzuinţa de pace şi progres a tinerei generaţii, scoţind în evidenţă importanta contribuţie pe care o poate aduce tineretul şi studenţii din ţările balcano-adriatice la transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii.

Popoarele din regiunea balcano-adriatică, se spune între altele în raport, sînt însufleţite de năzuinţa de a-şi da contribuţia la înfăptuirea unei păci trainice. Scoţînd în relief fapte care dovedesc că în conştiinţa popoarelor din aceste ţări a prins rădăcini puternice ideea că pacea şi securitatea în regiunea Balcanilor şi Mării Adriatice pot şi trebuie să fie apărate prin eforturi comune, raportul subliniază că îmbunătăţirea relaţiilor dintre statele şi popoarele acestei zone a lumii ar reprezenta totodată un aport la cauza păcii în lumea întreagă.

Considerăm — se spune în raport — că propunerea pe care a formulat-o guvernul R. P. Romîne în legătură cu o înţelegere balcanică exprimă cerinţele opiniei publice şi corespunde pe deplin intereselor popoarelor din această regiune a lumii — imperativului evoluţiei internaţionale. După cum se ştie, guvernul R. P. Romîne a propus şefilor de guverne din ţările balcanice o întîlnire în vederea înfăptuirii unei înţelegeri colective a statelor din Balcani, asigurării păcii în această regiune pentru prosperitatea şi progresul popoarelor balcanice.

Raportorul a amintit că iniţiativa R. P. Romîne a fost primită favorabil şi susţinută de guvernele R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. P. F. Iugoslavia, cît şi de cercuri largi ale opiniei publice din Grecia şi Turcia. Propunerile făcute recent de guvernul R. P. Bulgaria sînt apreciate în raport ca o nouă contribuţie la îmbunătăţirea relaţiilor dintre popoarele balcanice.

Alături de organizaţii, partide şi fruntaşi politici de seamă din aceste ţări, numeroase organizaţii de tineret şi studenţi au luat atitudine în favoarea propunerii de a se convoca o conferinţă a guvernelor statelor balcanice care să pună relaţiile dintre aceste ţări pe bazele sănătoase ale coexistenţei paşnice.

Totodată, tinerii şi studenţii resping încercările forţelor reacţionare din Grecia, Turcia şi Italia de a reînvia falimentara politică de forţă, de a înrăutăţi situaţia în Balcani şi regiunea Mării Adriatice prin acte potrivnice cauzei păcii.

Ideea întîlnirii tineretului şi studenţilor din ţările balcanice şi adriatice, a spus mai departe Virgil Trofin, s-a născut din convingerea profundă că tînăra generaţie este datoare să-şi aducă partea sa de contribuţie la cauza înţelegerii şi păcii în întreaga lume şi în mod deosebit în această parte a Europei în care ne-am născut, trăim, muncim şi învăţăm, în care ne făurim un viitor ferit de urgia războiului.

In continuare, raportul s-a ocupat pe larg de dezvoltarea cooperării dintre tineretul şi studenţii din această parte a lumii. Salutînd cu satisfacţie paşii făcuţi în direcţia unei colaborări concrete, menţionînd că există foarte multe posibilităţi ce aşteaptă să fie fructificate, în raport se propun numeroase forme pentru răspîndirea în masele largi ale tineretului a ideii apropierii şi colaborării între popoarele din regiunea Balcanică şi Mării Adriatice.

In legătură cu dezarmarea şi controlul asupra dezarmării

De curînd, tovarăşul N. S. Hruşciov a acordat lui Pierre Cot, directorul politic al revistei franceze „Orizonturi", un interviu privitor la problema dezarmării generale şi totale. In interviul său, N. S. Hruşciov a spus printre altele că economiile ce ar rezulta din dezarmarea generală şi totală ar fi aşa de mari, încît dacă din bugetele S.U.A. şi U.R.S.S. s-ar aloca numai 10 la sută din fondurile economisite de pe urma acestei dezarmări — ar fi cu putinţă să se construiască în fiecare an cîteva baraje uriaşe, de felul celui din Assuan — Republica Arabă Unită.

De asemenea, premierul sovietic a subliniat că în ceea ce o priveşte, Uniunea Sovietică ar obţine prin dezarmare eliberarea unor mari fonduri care ar permite o şi mai bună asigurare a oamenilor sovietici cu produse alimentare, îmbrăcăminte, locuinţe şi alte bunuri materiale. Ar fi înlesnită, în mod substanţial, înfăptuirea înainte de termen a planului septenal; economia U.R.S.S. ar putea să fie pusă în întregime în slujba păcii.

Răspunzînd la o întrebare privitoare la controlul asupra dezarmării, N. S. Hruşciov a arătat că acest control trebuie făcut în decursul întregului proces al dezarmării, ca el se va lărgi şi dezvolta pe măsura progreselor realizate în acest domeniu.

„Cînd statele nu vor mai avea armată, aviaţie, flotă, tot felul de arme nucleare şi arme rachetă — a remarcat N. S. Hruşciov — li se vor acorda controlorilor drepturi deosebit de largi".

N. S. Hruşciov a subliniat, de asemenea, că Uniunea Sovietică nu este de acord cu punctul de vedere al unor reprezentanţi occidentali, care insistă asupra aplicării controlului, dar în acelaşi timp nu propun nimic în legătură cu dezarmarea. Controlul nu este un scop în sine, ci un mijloc de verificare a îndeplinirii angajamentelor luate de state în domeniul dezarmării. De aceea, U.R.S.S. susţine ca o dată cu începerea dezarmării, trebuie să fie aplicat şi controlul, dar nu numai într-o singură ţară, ci în toate ţările deodată.

Cuvintele lui N. S. Hruşciov exprimă părerea tuturor celor doritori de pace din lumea întreagă. Cine doreşte cu adevărat asigurarea păcii în lume nu poate să nu fie de acord cu propunerile sincere ale Uniunii Sovietice. Marea ţară a socialismului a dovedit în nenumărate rînduri, prin fapte, că ţelul ei este acela de a feri omenirea de un nou război mondial, de a stabili încrederea reciprocă între popoare. Ultima reducere cu o treime a forţelor armate ale Uniunii Sovietice, hotărîtă de Sovietul Suprem al U.R.S.S. constituie o dovadă în plus a dorinţei marelui popor sovietic de a trăi în bună înţelegere cu toate popoarele.

Ar fi firesc ca aceeaşi dovadă să dea şi conducerile ţărilor occidentale şi în primul rînd, S.U.A., Anglia şi toate statele care alcătuiesc N.A.T.O., căci dacă într-adevăr sînt doritoare de pace şi bună înţelegere, ce le opreşte să urmeze şi ele exemplul Uniunii Sovietice? Intreaga omenire le dă o sugestie: reduceţi şi voi cu o treime forţele armatelor voastre, desfiinţaţi bazele de arme nucleare şi de arme rachetă şi imediat va putea fi aplicat şi controlul.

Scurte ştiri

■ *Adlai Stevenson — unul dintre conducătorii partidului democrat din S.U.A., care a candidat de două ori pentru funcţia de preşedinte — a declarat nu de mult că marea problemă a timpului nostru este menţinerea păcii. Cu acelaşi prilej, el a mai declarat că este necesar să se încheie urgent un acord cu privire la încetarea experienţelor cu armele nucleare.*

„Declar din nou — a spus Stevenson — că cheltuim degeaba resursele noastre pentru producţia unei arme atît de îngrozitoare... Acest impas trebuie să fie lichidat. Lichidarea lui poate fi obţinută".

■ *Un fruntaş politic din Germania occidentală — Mende, preşedintele Partidului Liber Democrat — a declarat că partidul său se pronunţă pentru discutarea de către reprezentanţii R.F.G. şi ai R.D.G., a problemelor concrete ale reunificării. De asemenea, Mende a declarat că înarmarea Germaniei occidentale cu arme atomice constituie „o calamitate politică".*

■ *La New York, după discuţii care au durat două săptămîni, subcomisia O.N.U. pentru prevenirea discriminărilor şi protecţia minorităţilor a aprobat în unanimitate o rezoluţie care condamnă acţiunile întreprinse recent de elementele fasciste din unele ţări capitaliste.*

■ *La 30 ianuarie s-a deschis, la Roma, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Italian. La lucrările congresului participă şi delegaţii ale partidelor comuniste şi muncitoreşti din numeroase ţări ale lumii. Din partea Partidului Muncitoresc Romîn ia parte tovarăşul Gheorghe Apostol.*

■ *Guvernul cuban a confiscat alte proprietăţi în valoare de 150 milioane dolari, care aparţineau adepţilor dictatorului Batista. De asemenea, guvernul a hotărît să transforme principalele baze militare ale fostului dictator Batista, în centre de învăţămînt.*

■ *Reprezentantul S.U.A. la O.N.U. Cabot Lodge şi soţia au sosit, la 30 ianuarie, la Moscova, în calitate de oaspete al ambasadorului S.U.A. în U.R.S.S.*

■ *Guvernul indonezian a naţionalizat, de curînd zece mari întreprinderi farmaceutice olandeze precum şi alte societăţi.*

■ *In oraşele Uniunii Sud-africane, primul ministru al Angliei, Macmillan a fost întîmpinat cu ostilitate de populaţia de culoare, în semn de protest împotriva politicii rasiste pe care o duc autorităţile engleze.*

Astfel, la Johannesburg numeroase femei au demonstrat cu pancarde pe care scria: „Africa de Sud este un stat poliţist". „Discutaţi cu conducătorii poporului african!".

CULTURA FIZICĂ ŞI SPORT

Concursuri sportive de iarnă

Pentru a da posibilitate maselor de oameni ai muncii din comunele şi satele regiunii Bucureşti să desfăşoare o activitate sportivă mai intensă şi să treacă probele complexului G.M.A., consiliul regional U.C.F.S. organizează pe timpul iernii o serie de concursuri la **tenis de masă, şah, haltere** (ridicarea de greutăţi), **trîntă, gimnastică şi schi.** Aceste concursuri se vor desfăşura în două etape: între 1 februarie şi 15 martie va avea loc prima etapă pe asociaţii sportive şi pe comune, iar etapa a doua pe centre de comune va avea loc între 15 şi 27 martie.

Deosebit de atractive se anunţă concursurile de **tenis de masă** care se vor desfăşura la simplu şi la dublu (baieţi şi fete). In prima etapă, se va juca sistem turneu, iar etapa următoare se va disputa sistem eliminatoriu. Va fi declarat învingător concurentul care va cîştiga primele două seturi.

La şah, concurenţii vor fi împărţiţi în grupe de 11 şi vor juca sistem turneu. Apoi, concurenţii clasaţi pe primele locuri vor participa la un nou turneu, pentru a decide pe campionul asociaţiei sportive, sau al comunei. In caz de egalitate, se califică pentru etapa următoare cel mai tînăr concurent.

Halterele (ridicarea de greutăţi) se practică de scurtă vreme în satele şi comunele din regiunea Bucureşti. Totuşi această frumoasă disciplină sportivă, numită şi atletica grea, a început să fie îndrăgită de tinerii din mediul sătesc. Tocmai de aceea, consiliul regional U.C.F.S. a inclus-o în programul concursurilor sportive de iarnă. Se vor organiza întreceri la categoriile 55, 55—60, 60—65, 65—70, 70—75, 75—80 şi peste 80 kg. Intrecerile se vor desfăşura la proba „împins", adică concurentul va ridica greutatea cu ambele mîini pînă la piept, de unde o va împinge de-asupra capului şi o va ţine 3 secunde, avînd braţele bine întinse din cot. Va cîştiga concurentul care ridică greutatea de mai multe ori.

O altă disciplină sportivă care se bucură de un deosebit interes în rîndurile oamenilor muncii din mediul sătesc, este **trînta.** Competiţiile de masă organizate în ultimul timp au confirmat acest lucru. La această competiţie, concursurile de trîntă se vor organiza la categoriile 55, 61, 68, 76, 84 şi peste 84 kg şi se vor disputa sistem eliminatoriu. Durata unei întîlniri va fi de 9 minute, împărţită în două reprize (o repriză de 5 minute şi una de 4 minute). Cîştigă concurentul care acumulează cele mai multe puncte, sau care reuşeşte să fixeze adversarul cu umerii pe saltea timp de 5 secunde (tuş). In caz de egalitate de puncte se califică pentru turul următor concurentul care este mai uşor la cîntar. Şi dacă şi în acest caz există egalitate, atunci se califică concurentul mai tînăr.

Concursul de gimnastică va cuprinde exerciţii F.G.M.A. şi exerciţii G.M.A. gradul I (băieţi şi fete). De asemenea, şi concursul de schi va cuprinde probe prevăzute în cadrul complexului G.M.A.

La aceste concursuri sportive pot participa toţi tinerii şi tinerele de la 16 ani în sus. Intrecerile sportive vor fi împletite cu diferite manifestări culturale şi artistice.

Asemenea concursuri sportive de iarnă au mai fost organizate şi în satele şi comunele din regiunile Constanţa, Piteşti, Craiova etc.

O familie de sportivi

Luna ianuarie. Era pe la orele 17. Termometrul indica minus 3 grade. Treceam zgribulit pe şoseaua Kiseleff din Capitală şi mă îndreptam grăbit spre sala de sporturi Floreasca. Spre surprinderea mea, am zărit pe o alee un grup de sportivi în treninguri şi cu căciuliţe pe cap, care alergau de zor. Dorind să aflu cine sînt harnicii sportivi care se antrenează, acum, în plină iarnă, pe şosea, m-am apropiat de grup. Aici am remarcat alături de atleţii fruntaşi **C. Grecescu** şi **Zoltan Vamoş** pe „bătrînul" alergător de fond **Mihail Babaraica,** de la clubul sportiv „Recolta". Spun „bătrînul" alergător, întrucît **Mihail Babaraica,** care este şi un destoinic muncitor în atelierul mecanic al centrului de organizare a teritoriului din cadrul Ministerului Agriculturii numără în prezent aproape 40 de ani, ceea ce trebuie să recunoaştem este o vîrstă cam înaintată pentru un sportiv. Totuşi, el nu se dă... bătut. Se mai numără printre sportivii fruntaşi ai clubului „Recolta". Anul trecut a ocupat locul 2 la campionatul republican de maraton (42.000 m.), iar echipa „Recolta", din care a făcut şi el parte, a ocupat primul loc. De asemenea, a ocupat un loc fruntaş la campionatul republican de cros care s-a desfăşurat la Sibiu, unde echipa „Recolta" a ocupat locul 2.

Dar, să revenim la... întîlnirea de pe şoseaua Kiseleff.

— Ce faci, nea Mihai?

— Uite, fac sport... (S-a oprit pentru cîteva minute). Mă pregătesc pentru competiţiile care vor avea loc în lunile martie şi aprilie. Aşa că pînă atunci voi parcurge — alergînd — cîteva sute de kilometri. Aşa se fortifică omul şi poate da randament mai bun, atît în producţie cît şi pe terenul de sport.

— De cînd faci sport?

— Am început să practic sportul cam tîrziu, abia la 28 de ani, cu prilejul unei competiţii de masă. Insă am avut ambiţie şi multă voinţă şi imediat am obţinut rezultate frumoase. Mai întîi am concurat la proba de 1.500 m., unde am cîştigat primul loc pe raionul Tudor Vladimirescu. Apoi am participat la probele de fond, unde, de asemenea, am obţinut rezultate bune. Am fost selecţionat în lotul R.P.R. şi am participat la o serie de concursuri interne şi internaţionale. Am fost şi la Festivalul Mondial al Tineretului de la Varşovia, care s-a desfăşurat în anul 1955. Aici am concurat alături de o serie de atleţi ca **Filin** şi **Grişaev** (U.R.S.S.), **Pulkin** (Finlanda) etc. Eu m-am clasat pe locul 8 la proba de maraton. Acum mă număr printre cei mai vechi sportivi de la clubul „Recolta".

Convorbirea noastră s-a oprit aici. Atletul **M. Babaraica** a pornit din nou în „cursă". Intre timp, pe o altă alee, şi-a făcut apariţia şi tînăra **Maria Babaraica,** fiica atletului. De asemenea şi ea se antrenează pentru viitoarele competiţii sportive. Are numai 18 ani şi activează, ca şi tatăl ei, la clubul sportiv „Recolta". Ea participă la probele de 400 m. şi 800 m., la junioare, şi se străduieşte să facă cinste familiei Babaraica.

Ne-am continuat drumul spre sala Floreasca. Cînd am intrat în holul sălii de sport l-am întîlnit şi pe „mezinul" familiei Babaraica, pe **Valeriu,** care are 12 ani şi care a îndrăgit înotul. Tocmai terminase antrenamentul la bazinul acoperit de la Floreasca. Era îmbujorat la faţă şi bine dispus.

— Am petrecut cîteva ore de antrenament plăcute. Mîine dimineaţă voi fi prezent la şcoală, iar după-amiază voi veni din nou la bazin.

. . . .

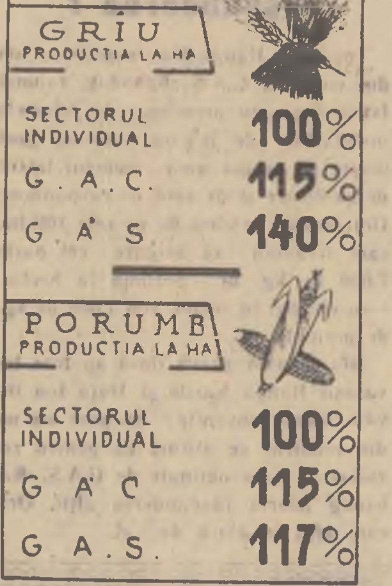
Iată o familie de sportivi, ca şi multe altele, care se bucură din plin de condiţiile create de regimul nostru de democraţie populară pentru ca oamenii muncii şi familiile lor să petreacă timpul liber în mod plăcut, sănătos şi util.

M. LERESCU

Bilanţul unui an de mari realizări

(Urmare din pag. 1-a)

stat şi colective au demonstrat superioritatea agriculturii socialiste. Astfel, faţă de sectorul individual, gospodăriile agricole de stat au produs la ha. cu 40 la sută mai mult grîu şi cu 17 la sută mai mult porumb. Gospodăriile agricole colective au depăşit cu 15 la sută producţia de grîu şi porumb obţinută la ha. de către sectorul individual. In 1959 sectorul socialist a produs circa 70 la sută din producţia de cereale, peste 75 la sută din producţia de floarea-soarelui şi peste 85 la sută din cea de sfeclă de zahăr. In ceea ce priveşte fondul central al statului, contribuţia sectorului socialist la formarea lui a fost de 75 la sută la grîu-secară, 66 la sută la floarea-soarelui şi 88 la sută la sfecla de zahăr.

Insemnate realizări au fost obţinute şi în domeniul creşterii animalelor al căror număr a sporit, în cursul anului trecut, cu 150.000 de capete de bovine, 500.000 de porcine şi 350.000 de ovine; proporţia oilor cu lînă fină şi semifină a fost la sfîrşitul lui 1959 de 41 la sută din total, faţă de 38 la sută cît era cu un an în urmă. Paralel cu creşterea numărului a sporit şi producţia pe cap de animal, astfel că populaţia şi industria au putut primi cu 6 la sută mai multă carne, 7 la sută mai multă lînă, 8 la sută mai mult lapte şi cu 8 la sută mai multe ouă.

In cursul anului 1959 s-au executat lucrări noi de îndiguiri şi desecări pe o suprafaţă de 100.000 de ha. şi s-au amenajat pentru irigat 80.000 de ha. Prin alte lucrări de îmbunătăţiri funciare s-a urmărit, pe suprafeţe întinse, combaterea eroziunii şi folosirea mai eficientă a terenurilor în pantă.

Comunicatul Direcţiei Centrale de Statistică evidenţiază realizări de seamă şi în privinţa circulaţiei mărfurilor, în domeniul îmbunătăţirii condiţiilor de viaţă ale oamenilor muncii. Prin comerţul socialist s-au vîndut mărfuri în valoare de peste 36 de miliarde de lei, cu 5 la sută mai mult decît în 1958. Totodată venitul naţional a crescut cu 13 la sută, numărul salariaţilor cu 85.000.

Aplicarea hotărîrilor plenarei C. C. al P.M.R. din 13-14 iulie 1959 a dus la creşterea substanţială a cîştigurilor oamenilor muncii: au fost mărite pensiile, a crescut cu 11 la sută salariul mediu al muncitorilor, tehnicienilor şi funcţionarilor. Concomitent au fost reduse preţurile de vînzare cu de-amănuntul la peste 2.600 de sortimente de produse industriale şi alimentare. Prin sporirea producţiei agricole şi valorificarea ei în condiţii avantajoase, precum şi prin reducerea de preţuri a crescut într-o măsură însemnată şi nivelul de trai al ţărănimii muncitoare.

In 1959, cheltuielile social-culturale au însumat 25,2 la sută din totalul cheltuielilor bugetare. Faţă de 1958, pentru cerinţele social-culturale ale oamenilor muncii statul a alocat în 1959 cu 8,4 la sută mai multe fonduri.

Succesele obţinute sub conducerea partidului de către poporul nostru umplu de mîndrie inimile oamenilor muncii din ţara noastră. Ei sînt hotărîţi să muncească cu şi mai mult elan pentru ca patria noastră să facă noi paşi pe drumul luminos al socialismului.

Căile de dezvoltare ale agriculturii sovietice

Anul trecut, în luna decembrie, a avut loc la Moscova plenara Comitetului Central al P.C.U.S., care a dezbătut problema dezvoltării agriculturii sovietice.

Participanţii — activişti de partid, oameni de ştiinţă, fruntaşi şi inovatori în producţie, — şi-au concentrat atenţia asupra rezultatelor obţinute în primul an al septenalului şi a dezvoltării în anii următori a agriculturii sovietice.

Cei care au luat cuvîntul au vorbit despre marile succese obţinute în anul 1959, în producţia agricolă, despre munca plină de avînt a ţărănimii colhoznice şi a muncitorilor din sovhozuri, despre noua experienţă dobîndită în lupta pentru obţinerea unor recolte mari şi constante, despre nelimitatele posibilităţi de dezvoltare a agriculturii.

Creşterea producţiei agricole se va face, în viitor, prin lărgirea suprafeţelor agricole în Siberia, în Kazahstan, în cîteva raioane din sudul ţării şi mai ales prin folosirea mai raţională a pămîntului.

In condiţiile de azi ale producţiei agricole, a mecanizării lucrărilor, a aplicării pe o scară mai largă a chimiei, apar probleme noi, teoretice şi practice. Una din aceste probleme este studierea profundă a calităţii terenurilor arabile, organizarea controlului operativ a fertilităţii solului. De pildă, în Ucraina, s-a organizat, cu ajutorul Institutelor de cercetări ştiinţifice, cercetarea solurilor, s-au alcătuit hărţi ale solurilor, au fost elaborate recomandări pentru o mai bună folosire a pămînturilor. Aceste lucrări au fost efectuate în majoritatea sovhozurilor şi colhozurilor şi vor fi terminate în 1961.

Astfel de lucrări se fac şi de către specialiştii şi oamenii de ştiinţă din Bielorusia. In condiţiile unor mari întreprinderi agricole cum sînt colhozurile şi sovhozurile, cunoaşterea completă a pămînturilor care se află în stăpînirea lor, constituie punctul de plecare pentru introducerea unui sistem de gospodărire fundamentat ştiinţific, bazat pe aplicarea celei mai potrivite rotaţii a culturilor, pe alegerea culturilor cu cea mai înaltă productivitate etc.

In marea gospodărie socialistă introducerea unui sistem de gospodărire, fundamentat ştiinţific, este strîns legată de mecanizarea completă şi complexă a muncilor agricole şi a creşterii animalelor. In anul 1960, toate colhozurile şi sovhozurile din R.S.F.S.R. vor termina elaborarea complexului de măsuri agrotehnice, economice şi organizatorice în vederea aplicării unor metode înaintate de gospodărire. La baza acestor lucrări se află hărţile tehnologice, adică determinarea concretă, a numărului, a felului tractoarelor şi a complexului de maşini, necesare gospodăriei pentru mecanizarea completă a tuturor proceselor de producţie pe fiecare cultură, ramură a gospodăriei, fermă etc.

In rapoartele plenarei s-a vorbit pe larg despre folosirea îngrăşămintelor organice şi minerale. S-au citat multe fapte interesante cu privire la exploatarea zăcămintelor locale, a fosfaţilor, a calcarului etc., cu ajutorul unor maşini simple şi dispozitive de extracţie. S-au făcut multe lucruri bune pentru acumularea şi folosirea raţională a îngrăşămintelor organice. In această privinţă, posibilităţile sînt nelimitate. In R.S.F.S.R. se pot strînge pînă la 350-400 milioane tone de îngrăşăminte organice. Această cantitate de îngrăşăminte organice valorează cît 14 milioane tone îngrăşăminte minerale. In agricultura Ucrainei cantitatea de îngrăşăminte organice poate ajunge pînă la 200 milioane tone.

In complexul de măsuri pentru obţinerea unor recolte mari şi constante despre care s-a vorbit la plenară, se acordă o deosebită atenţie alegerii culturilor care dau producţii sporite şi înlocuirii culturilor care dau recolte mici, cu altele mai productive. Trebuie menţionată aici în primul rînd lărgirea suprafeţelor cultivate cu porumb şi sporirea producţiei la hectar. Porumbul a cucerit poziţii solide şi continuă să pătrundă neîncetat şi în alte zone climaterice ale Uniunii Sovietice. Este destul să amintim faptul că în Republica Bielorusă s-au obţinut cîte 400 de centneri masă verde de porumb la hectar.

Suprafeţele însămînţate cu porumb în colhozurile şi sovhozurile din R.S.F.S.R. vor fi lărgite în cursul septenalului pînă la 20 de milioane hectare, cu 7 milioane de hectare mai mult faţă de prevederile planului septenal.

In colhozurile şi sovhozurile Ucrainei suprafeţele însămînţate cu porumb ocupă astăzi 7,7 milioane hectare. In anii următori, suprafeţele vor spori pînă la 9-10 milioane hectare. De asemenea, se vor lărgi suprafeţele însămînţate cu porumb în Kazahstan, Uzbekistan, Tadjikistan şi Azerbaidjan.

In raportul ţinut la plenară s-a subliniat marea importanţă pe care o are asigurarea unor seminţe de cît mai bună calitate în acest domeniu, este necesar să se treacă într-un termen foarte scurt la însămînţarea unor terenuri întinse pentru producerea seminţelor de calitate. De pildă, în Ucraina, au fost însămînţate terenuri întinse pentru producerea de seminţe la culturile cerealiere; în prezent, o răspîndire tot mai largă capătă soiurile create de oamenii de ştiinţă ucrainieni, soiuri care posedă calităţi minunate de panificaţie şi dau recolte bogate.

In rapoartele conducătorilor Partidului Comunist din Uzbekistan şi Tadjikistan s-a vorbit despre creşterea producţiei la bumbac — o valoroasă cultură tehnică.

Una din condiţiile hotărîtoare pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinii prevăzute în planul septenal cu privire la cultura bumbacului, este introducerea mecanizării complexe. Trecînd greutăţile muncii asupra maşinilor, aplicînd însămînţarea în cuiburi în pătrat, lucrînd cu maşinile în două direcţii, eliminînd ketmenul (adică uneltele de muncă grea pentru cultivarea manuală a bumbacului) cultivatorii de bumbac din Uzbekistan au economisit în anul 1959 o însemnată cantitate de seminţe de bumbac şi au redus de 4-5 ori cheltuielile de muncă la culturile semănate în pătrat, în comparaţie cu semănăturile obişnuite.

In anul 1960 în Uzbekistan lucrarea culturii bumbacului cu maşinile în două direcţii va fi făcută în proporţie de pînă la 90 la sută, iar cultivarea fără ketmen, pe o suprafaţă de 1 milion hectare.

In 1961, ketmenul va fi eliminat definitiv prin folosirea maşinilor.

Folosirea maşinilor în agricultură contribuie imens la sporirea producţiei agricole. Mecanizatorul este astăzi figura centrală în agricultura sovietică. Iată de ce, plenara a acordat o deosebită atenţie pregătirii şi în viitor a mecanizatorilor, ridicării calificării lor, atragerii inginerilor de specialitate de la oraş în colhozuri.

Trăsătura caracteristică a rapoartelor şi a cuvîntărilor ţinute la plenară a fost dorinţa fierbinte de a trece producţia agricolă pe linia progresului tehnic, de a îndrepta dezvoltarea ei pe drumul arătat de realizările ştiinţei contemporane.

V. OSLICOVSKAIA
agronom,
candidat în ştiinţe economice

Importanţa şi tehnica tăierii de iarnă a pomilor pe rod

(Urmare din pag. 3-a)

bicioasă — la majoritatea soiurilor de măr şi păr — şi au vîrful mai îndepărtat de lăstar. Mugurii vegetativi sînt mai mici, mai ascuţiţi, fără scamă şi mai alipiţi de lăstar.

Cu ocazia tăierii, se va reduce încărcătura cu muguri de rod, deoarece supraîncărcarea pomilor cu fructe îi epuizează şi face ca în anul următor să nu mai rodească. Cantitatea de muguri ce se vor îndepărta va fi proporţională cu încărcătura. La pomii normal încărcaţi numărul mugurilor de rod se va reduce la jumătate.

Practic, tăietorul va porni cu îndepărtarea ramurilor mai groase din coroană şi a celor care se îndesesc şi împiedică creşterea echilibrată a ei. După aceea, va trece la executarea scurtărilor, pornind cu creşterile periferice. Atît la scurtări cît şi îndepărtări de ramuri nu se vor lăsa cepi sau cioate. Situaţia lăstarilor lacomi se va judeca după aşezarea şi direcţia în care cresc. Cei porniţi spre interiorul coroanei se îndepărtează la inel sau dacă sînt mai mulţi, o parte din ei se scurtează la 5—6 ochi pentru ca treptat să se transforme în formaţiuni de rod. Din cei crescuţi spre un gol în coroană, se alege cel mai viguros şi se lasă pentru ca pe parcurs să formeze o ramură de completare. Ceilalţi se scurtează sau se îndepărtează.

Rănile mai mari care se fac cu ocazia tăiatului se ung cu mastic, miniu de plumb, ulei ars sau cu un amestec de balegă de vacă cu lut şi apă în care s-a dizolvat 1 la sută piatră vînătă. Imediat după tăiere, rănile trebuie netezite cu un cosor sau briceag bine ascuţit pentru a nu se îmbiba cu apă, care provoacă putrezirea progresivă a ramurei.

★

Regulile arătate mai sus sînt valabile în întregime la măr, păr şi prun. La cireş şi vişin tăierea va consta din îndepărtarea ramurilor uscate şi rărirea coroanei. Ramurile mai groase se vor îndepărta eşalonat în timp pentru a nu se provoca răni prea multe care se cicatrizează greu. La cais, se vor ocroti lăstarii de un an pentru că mugurii care se află pe aceştia sînt mai rezistenţi la ger.

Oricare ar fi specia şi condiţiile de lucru, tăierea pomilor roditori trebuie să se facă la timp şi cu pricepere, ţinînd seama de recomandările arătate mai sus.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".